

Familieplejere skal rustes bedre

Akuttelefonen i Hedensted er et af flere nye tiltag, der skal klæde familieplejere bedre på til opgaven

1/2017

13. JANUAR

ISSN 0105-5399

AnsvarshavendeForbundsformand
Benny Andersen**Redaktion**Jens Nielsen (redaktør), jni@sl.dk
Iben Konradi Nielsen, ikn@sl.dk
Maria Rørbæk, mrk@sl.dk
Tina Løvbom Petersen, tln@sl.dk
Marie Dissing Sandahl, mds@sl.dk
Malene Dreyer, mad@sl.dk
Steven Leweson (layout), stl@sl.dk

Prik, læserindlæg, artikler og anmeldelser er ikke nødvendigvis udtryk for redaktionens eller organisationens mening. Redaktionen påtager sig intet ansvar for uopfordret indsendt stof.

Alle artikler fra Socialpædagogen tilbage til 1999 kan findes på www.socialpaedagogen.dk/arkiv

Adresse

Socialpædagogen
Brolæggerstræde 9
1211 København K
Tlf. 7248 6000. Fax 7248 6001
Åbningstid: mandag-onsdag 9-15,
torsdag 9-17, fredag 9-13
redaktionen@sl.dk
www.socialpaedagogen.dk

Læserbreve og kronikker

Socialpædagogen er forpligtet til at optage læserbreve fra medlemmer. De må højst fylde 2.000 anslag. Læserbreve med injurierende indhold kan afvises. Kronikker bringes efter en redaktionel vurdering og må højst fylde 8.000 anslag. Læserbreve og kronikker, der bringes i bladet, offentliggøres også på internettet. Indlæg sendes til redaktionen@sl.dk

Annoncer

Sendes til redaktionen@sl.dk
Se priser, formater, deadlines osv. på www.socialpaedagogen.dk/annoncer

Kommende deadlines

Deadline for læserbreve og stillingsannoncer til 2/2017, der udkommer den 3. februar, er tirsdag den 24. januar kl. 12. For tekstsiderannoncer er deadline til 2/2017 mandag den 23. januar.

Redaktionen af 1/2017 er afsluttet den 6.1.2017

Abonnement

Abonnementspris 2017:
825,00 kr. inkl. moms (17 numre)
Løssalg: 50,00 kr. + porto

Oplag

44.715 i perioden
1.7.15-30.6.16

Produktion

KLS Pureprint A/S

Forsideillustration

Louise Thrane Jensen

Medlem af:

KOMMENTAR

Det er utopi at ønske sig tilbage til tiden før kommunalreformen. Man kan ikke læse fortidens beslutninger ud fra den viden og erfaring, man har fået ti år senere

Et årti med kommunalreformen

Af Marie Sonne

Forbunds næstformand

FOTO: RICKY JOHN MOLLOY

Så har vi taget hul på det nye år. Det er jo altid med en vis spænding, at man forsøger at se ind i året – og ind i det, der venter. Sådan havde jeg det også for ti år siden. Her var det kommunalreformen, som skulle træde i kraft. Og ærligt talt var jeg nok mere bekymret end forventningsfuld for de ændringer, der var på vej.

Jeg var bekymret på borgernes, fagets og medlemmernes vegne: Ville kvaliteten i de amtskommunale tilbud kunne overføres til de nye kommuner? Ville den specialiserede støtte til de mennesker, som har behov, der er komplekse og ikke særligt typiske, kunne fungere i den nye struktur? Ville vores medlemmers faglighed blive respekteret i den nye kommunale virkelighed? Ville børn og unge med komplekse behov kunne klare sig i den kommunale virkelighed i konkurrence med de store flertal af børn med behov for skolebøger, pc'er og gode dagtilbud? Blev det hele til ren økonomitænkning?

Ja, bekymringerne og de negative forestillinger stod i kø. Og ja, nogle af dem viste sig at være unødige. Men andre af bekymringerne viste sig også at være rigtige. For der er udfordringer i forhold til den mere specialiserede støtte. Kommunerne kunne være bedre til at samarbejde. Der kunne være en større sammenhæng mellem det regionale og det kommunale system, når det gælder borgere med psykiske sygdomme. Et større udsyn og mindre blik på den kommunale budgetlinje kunne også være ønskeligt, når man kigger på området for voksne med handicap. De mennesker, som har afgørende brug for specialiseret viden og tilbud, de har tabt. Specialviden og -tilbud er gået tabt, og for nogle mennesker med særlige handicap er det desværre afgørende, hvilket postnummer de har i forhold til at få den rette støtte.

Men meget er også faldet godt ud. Der er kommet meget mere fokus på den sammenhængende indsats. Der er fokus på ulighed – og på at give mennesker et værdigt liv. Inklusion og samarbejdet med frivillige er blevet kommunale greb, som har mange spændende perspektiver. Det specialiserede område og socialpædagogikken er blevet meget mere tydelig for kommunerne. Socialpædagoger bruges på nye jobområder og gør en betydelig forskel for mennesker i nye sammenhænge.

Det er utopi at ønske sig tilbage til tiden før kommunalreformen. Man kan ikke læse fortidens beslutninger ud fra den viden og erfaring, man har fået ti år senere. Og man kan i virkeligheden også diskutere herfra og op til månen, om udviklingen og den større åbenhed ville være kommet alligevel. Men fordi udviklingen har sine uransagelige veje, skal vi holde fast i tøjlerne. For vi kæmper på vegne af andre. Vi kæmper på vegne af alle de mennesker, der ikke nødvendigvis er mange stemmer i. Voksne mennesker med handicap. Dem, der ikke ruller ud med bannere og demonstrerer, når kommunerne strammer ind og begrænser alt det, som giver mennesker værdige liv.

INDHOLD

ILLUSTRATION: LOUISE THIRANE JENSEN

04 FAMILIEPLEJERE

I 85 pct. af alle anbringelser begrundes anbringelsen (bl.a.) med forhold hos barnet selv – fx autisme, misbrug, skoleproblemer, selvskade, kriminalitet eller udadreagerende adfærd.

Samtidig anbringes 62 pct. af alle anbragte børn i familiepleje. 'Anbringelsesstatistikken gør det helt tydeligt, at det at tage sig af et anbragt barn ikke kan sammenlignes med at passe naboens datter. Derfor er det meget vigtigt at familieplejerne rustes til opgaven', lyder det fra Socialpædagogernes næstformand, Verne Pedersen. I Hedensted kan familieplejere nu få supervision af socialpædagoger på en døgninstitution, og i Herning deltager familieplejere i et amerikansk gruppetræningsprogram

04 Plejefamilier bør styrkes

06 Og så må du bage med plejemor

10 Et redskab mod stress

12 Klar til at kaste håndklædet i ringen

15 Ros fra Socialtilsynene

16 KOMMUNALREFORM

Advarselslamperne blinkede, da kommunalreformen blev gennemført. Pas på afspecialisering og videnstab lød det bl.a. fra Socialpædagogerne. I dag – ti år efter – er meldingen fra flere kanter, at kommunerne fokuserer for ensidigt på bundlinje på bekostning af fagligheden, at meget specialviden er gået tabt – men også at reformen satte gang i en nødvendig udvikling

16 Advarselslamperne blinker endnu

18 Mindre faglighed – fokus på bundlinjen

20

FOTO: NILS-LINDA PERSENSEN

20 FAGFORENINGEN

Han startede som smede- og maskinlærling, blev tillidsmand – og siden kredsformand, forbundskasserer og formand for a-kassen. Nu takker Kaj Skov Frederiksen af for at gå på pension – hør den garvede fagforeningspolitikers bud på, hvorfor Socialpædagogerne er en nødvendig fagforening

20 Et værktøj for medlemmerne

26 DAGPENGE

Nu træder dagpengereformen i kraft

27 MAGTANVENDELSE

Ny lov om magt mod anbragte børn

28 OK 2017

OK-krav på det private område udtaget

29 STØTTE

Måltrettet hjælp til at mestre eget liv

30 FAGFORENINGSDEBAT

Hallo! Hvorfor skal jeg være medlem?

31 LANDSRET

Ok at kommunen stresser syge

32 SPÅDOM

En elleve trettendedele-model – eller to

33 ARBEJDSSKADER

Dom giver håb

33 FAGLIGHED

Nye faglige selskaber på vej i 2017

FAMILIEPLEJERE

Plejefamilier bør styrkes

Anbringelsesstatistikken gør det helt tydeligt, at det at tage sig af et anbragt barn ikke kan sammenlignes med at passe naboens datter

Verne Pedersen,
næstformand,
Socialpædagogerne

Den nyeste anbringelsesstatistik viser behovet for faglig oprustning i plejefamilierne. Sådan lyder det fra Socialpædagogernes næstformand, Verne Pedersen, der hæfter sig ved de alvorlige årsager til anbringelserne

Af Maria Rørbæk, mrrk@sl.dk

Autisme, misbrug, skoleproblemer, selvskade, kriminalitet, udadreagerende affærd eller social isolation. Der er alvorlige problemstillinger på spil, når et barn bliver anbragt, og Ankestyrelsens nyeste anbringelsesstatistik viser, at anbringelsen i 85 pct. af tilfældene (bl.a.) begrundes med forhold hos barnet selv. Altså fx at barnet har en sindslidelse, en indadreagerende adfærd eller en udviklingsforstyrrelse som ADHD. Ofte i kombination med forhold i familien, som fx manglende omsorg, sindslidelse eller misbrug hos forældrene.

Statistikken overrasker ikke Socialpædagogernes næstformand, Verne Pedersen, men hun mener, at den er vigtig at fremhæve:

– Statistikken kommer næppe bag på særlig mange socialpædagoger, der arbejder med anbragte børn, men den er god at holde sig for øje i debatten om anbringelsesformer. For med så alvorlige problemstillinger i bagagen er det ikke nok at give anbragte børn masser af omsorg. Udover omsorg er der i langt de fleste tilfælde også behov for en helhedsorienteret og fagligt velfunderet socialpædagogisk indsats, siger hun.

Færre på døgninstitution

Statistikken viser også, at de seneste års tendens fortsætter: Færre og færre børn anbringes uden for hjemmet – og dem, der anbringes, anbringes i højere grad i en plejefamilie end på en døgninstitution eller et socialpædagogisk opholdssted. Således er antallet af børn på døgninstitution og opholdssted faldet med 29 pct. fra 2010 til 2015 samtidig med, at andelen af familieplejeanbragte er steget og steget. Fra at udgøre 51 pct. af alle anbragte børn i 2010 til 60 pct. i 2014 og 62 pct. i 2015.

Den nye børne- og socialminister Mai Mercado (K) er positiv overfor udviklingen:

– Kommunernes mere udbredte brug af anbringelser i plejefamilie er for mig at se et udtryk for, at de er opmærksomme på, hvor vigtigt det er at sikre et trygt omsorgsmiljø for barnet, siger hun til DK-Nyt.

Verne Pedersen er derimod bekymret for, om børnene får det, de har brug for.

– For nogle børn er en plejefamilie det rette tilbud, men det gælder langt fra for alle. Fx har nogle behandlingskrævende børn mere gavn af en socialpædagogisk indsats på en døgninstitution. Og døgninstitutioner og opholdssteder er også trygge, omsorgsfulde baser for barnet.

Familieplejere skal rustes

I de tilfælde, hvor barnet har bedst af at bo i en plejefamilie, lægger Verne Pedersen vægt på, at plejefamilien skal rustes til opgaven.

– Anbringelsesstatistikken gør det helt tydeligt, at det at tage sig af et anbragt barn ikke kan sammenlignes med at passe naboens datter. Der er tale om børn med særlige behov, og der er populært sagt brug for andet og mere end boller og varm kakao. Derfor er det meget vigtigt, at familieplejerne rustes til opgaven, siger hun.

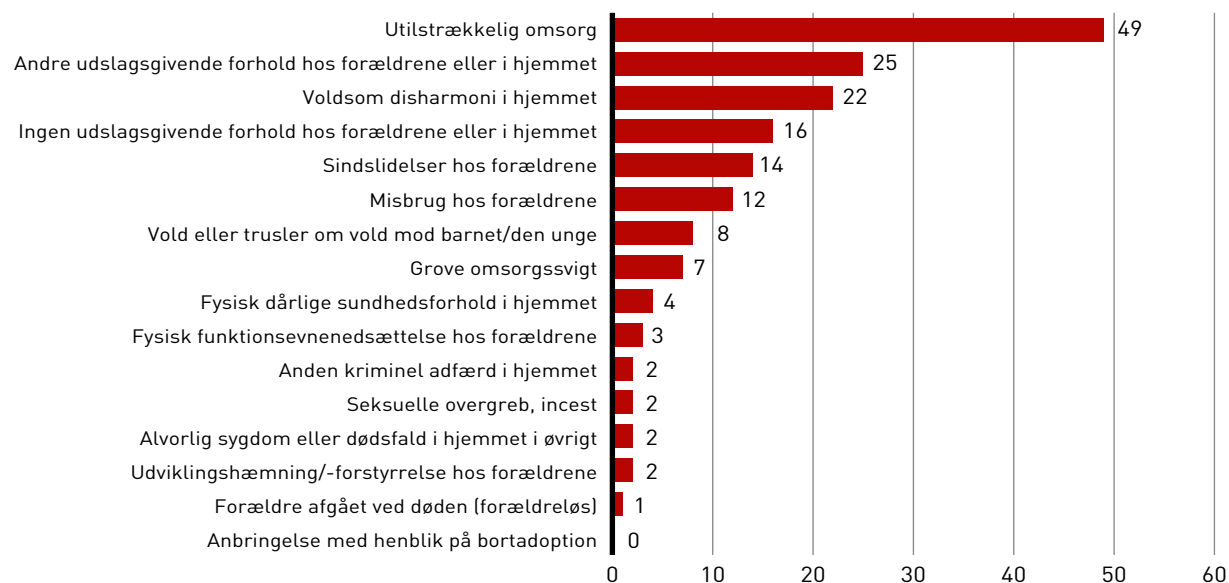
Familieplejere i fokus

Inden for de næste par uger sætter Socialpædagogerne fokus på familieplejere: 'Vi vil slå et slag for en faggruppe, som skiller sig lidt ud fra medlemsgruppen på grund af deres anderledes arbejdsvilkår. Familieplejerne løfter en vigtig opgave for udsatte børn i hverdagen, og det vil vi synliggøre og sætte fokus på', siger Verne Pedersen, Socialpædagogernes næstformand.

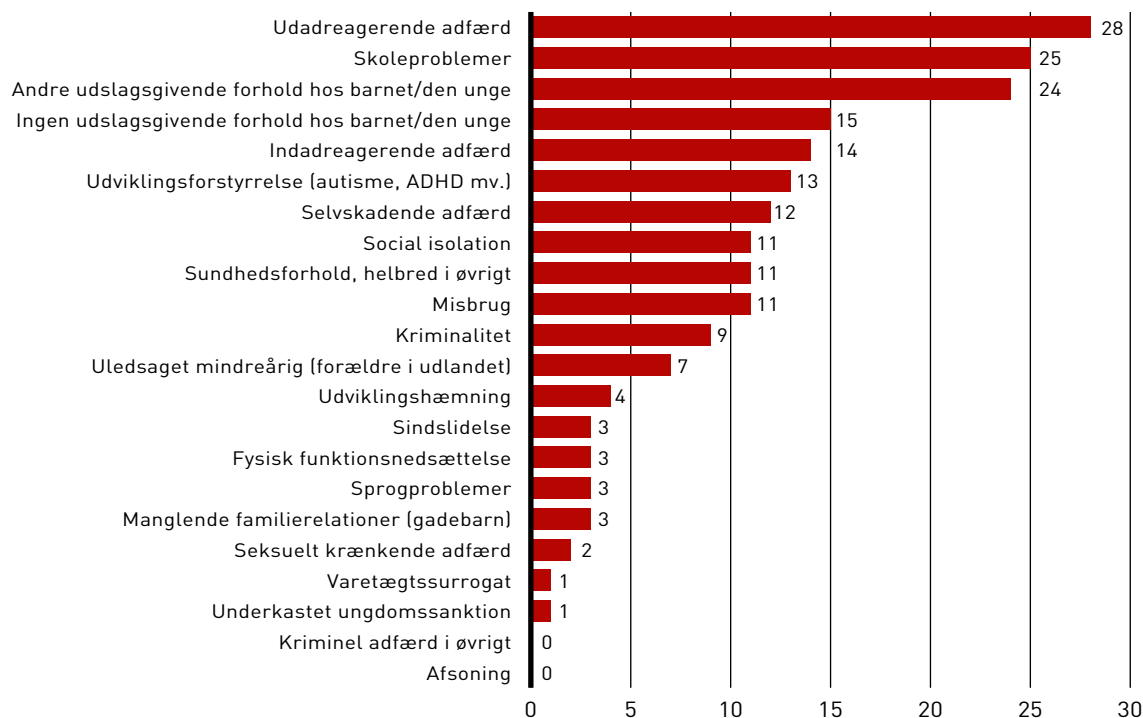
I løbet af uge 4 og 5 arrangerer forbundets kredse en række arrangementer for familieplejere. Her er ikke-medlemmer også velkomne til at deltage. 'Vi håber, at endnu flere familieplejere vil være med i vores faglige fællesskab og se værdien i at have en organisation, som kæmper deres sag', siger Verne Pedersen.

Du kan læse mere om arrangementerne i uge 4 og 5 på sl.dk/kalender

Årsager hos forældrene til afgørelse om anbringelse, 2015, pct.

Årsager hos barnet til afgørelse om anbringelse, 2015, pct.

Note: Procenterne summer ikke op til 100, da det har været muligt at angive flere udslagsgivende årsager.

Kilde: Anbringelsesstatistik, Årsstatistik 2015, Ankestyrelsen, 2016.

Socialpædagogerne mener bl.a., at der bør stilles krav om, at man skal have en pædagogisk uddannelse for at blive godkendt som familieplejer for børn med høj belastningsgrad, ligesom den obligatoriske fire-dages grunduddannelse bør forlænges til seks dage. Verne Pedersen foreslår

også, at de familieplejere, der er godkendt til børn med høj belastningsgrad, skal være tilknyttet et fagligt praksismiljø i form af en døgninstitution, et børne- og ungecenter eller et ressourcecenter, ligesom familieplejerne bør sikres bedre mulighed for supervision og sparring. ■

Vi skal fortælle børnene, hvad vi gerne vil have dem til at gøre.
Ikke hvad de ikke skal gøre

Mona Larsen, familieplejer

Og så må du bage med plejemor

Belønning, før-læring, grænsesætning og de små trins vej er blandt kodeordene i et amerikansk træningsprogram for familieplejere, der netop nu er ved at blive indført i Danmark. Vi var med til en session i Herning

Af Maria Rørbæk, mrrk@sl.dk

Illustration: Louise Thrane Jensen

Tilsammen har de seks familieplejere mere end 100 års erfaring. Alligevel er alle enige om, at det amerikanske træningsprogram KEEP har gjort en positiv forskel.

– For mig har der været mange jubi-oplevelser. Jeg har fået nogle konkrete, brugbare redskaber, siger den ene.

– Det er jo ikke sådan, at alt nu er blevet fryd og gammen hjemme hos os. Men der er nogle ting, der er blevet nemmere i hverdagen, lyder det fra en anden.

Med 10 mio. kr. i ryggen er Socialstyrelsen for øjeblikket ved at afprøve et amerikansk gruppebaseret træningsprogram for familieplejere, og

nærværende fagblad er taget med til en af de i alt 16 sessioner af 90 minutters varighed, hvor familieplejere i Herning Kommune rustes med faglige input, hjemmeopgaver og erfaringsudveksling.

– Sidst talte vi om at træne sociale færdigheder, og hjemmeopgaven var at observere, hvilke sociale færdigheder jeres barn har – og hvor der er behov for at træne. Er der nogle af jer, der har arbejdet med det, spørger den ene kursusleder, socialpædagog Erling Bro.

Alene på fodboldholdet

Familieplejer 'Eva Hansen' rækker fingeren op. Hendes plejebarn, 'Anne', går til fodbold, og egentlig er hun glad for det, men hun har ikke særlig god kontakt med de andre børn.

– Når hun kommer hjem, siger hun næsten altid: 'Det har været sjovt, men jeg har ikke snakket med nogen'. Og forleden tog jeg med, og det er rigtig nok: Hun løber og skyder som hun skal, men hun taler ikke med nogen. Og da træneren sagde, at nu skulle de skyde til hinanden to og to, stod hun bare og stod. Hun spurgte ikke nogen. Og fik først en makker, da træneren satte hende sammen med en, og hun løb væk, så snart de var færdige med øvelsen.

– Så du vil godt have hende til at være sammen med nogen. Hvad kunne man gøre?, spørger Erling Bro.

Ud over at introducere familieplejerne for en række konkrete, pædagogiske redskaber som belønningssystemer, metoder til grænsesætning, før-indlæring og de små trins vej, er den gensidige erfaringsudveksling et meget vigtigt element i KEEP, og i dag kommer de andre familieplejere i gruppen da også med en række forslag.

– Er der ikke nogen fra klassen, som også går på holdet, spørger en af dem.

– Jo, men de gider ikke Anne, svarer Eva Hansen.

– Men er der så nogen andre hun kender?

Joeh, der er nogle piger fra parallelklassen, viser det sig, og så lyser Eva Hansens ansigt op.

Diskuter på facebook

Hvornår bør børn belønnes?

'Man skal ikke belønnes for at opføre sig ordentligt'. Sådan lyder kommentaren af og til, når familieplejere præsenteres for KEEP's belønningssystem. Hvad taler i dine øjne for og imod belønninger?

Deltag i debatten på facebook / se hvordan på www.sl.dk/facebook

– Og sidste gang sagde jeg faktisk til Anne, at hun skulle prøve at spørge en af dem, om de ville være sammen om øvelserne. Og hun ville gerne være sammen med Anne.

Små sejre

– Fik Anne så oplevelsen af, at det var lykkedes?, spørger den anden kursusleder, socialpædagog Helle Skinnerup.

– Det gjorde hun. For bagefter gjorde hun sådan et tegn til mig med fingeren: Tømmelfingeren op, fortæller Eva Hansen.

– Godt. For det gælder jo om at give Anne oplevelsen af nogle små sejre, og om at dele opgaven op i små bidder. Første skridt er at spørge nogen, om de vil lave øvelserne sammen, siger Helle Skinnerup.

Eva Hansen nikker eftertænksomt.

– Ja. Næste gang vil Anne gerne af sted selv, og så vil jeg tale med hende om det på forhånd: 'Hvordan er det nu, du kan komme til at være sammen med nogen? Er der nogen, du kan spørge?'

Forstærk det gode

Et vigtigt element i KEEP handler om at fokusere på det, børnene gør godt – og om at tilstræbe at få mere af den positive adfærd. Eller som familieplejer 'Mona Larsen' bagefter udtrykker det:

– For mig er det noget af det vigtigste, jeg har lært med KEEP: Vi skal fortælle børnene, hvad vi gerne vil have dem til at gøre. Ikke hvad de ikke skal gøre.

Og så handler det om at forstærke den positive adfærd. Både gennem ros og anerkendelse og i nogle tilfælde også med belønningssystemer, hvor de fx får et klistermærke hver gang, de har en bestemt, positiv adfærd – og når de så fx har fået ti klistermærker, kan det udløse en lille belønning.

Plejebørnene får det bedre

Oxford Research evaluerer KEEP i Danmark, og de første resultater i midtvejs-evalueringen er positive.

Før og efter KEEP-forløbet er plejebørnenes trivsel blevet målt ved hjælp af et såkaldt SDQ-skema, hvor man skal svare på en række spørgsmål om barnets adfærd og trivsel, der spænder fra, om barnet ofte er ked af det, trist eller har let til gråd, til om det ofte har raserianfald eller bliver hidsig.

Og spørgeskemasvarene tyder på, at plejebørnene får det bedre. Før KEEP lå 64 pct. af plejebørnene indenfor normalområdet målt på SDQ – og efter KEEP var tallet steget til 73 pct.

Midtvejs-evalueringen slår dog også fast, at de to målinger ikke er signifikant forskellige, men at der er tale om en tydelig tendens, der vil blive afdækket yderligere i forbindelse med slut-evalueringen i 2017.

Læs hele midtvejs-evalueringen på www.kortlink.dk/p726

Vi taler meget om, at vi udvider værktøjskassen. Det er ikke sikkert, at de skal bruge alle værktøjerne, men de skal vide, at de findes – og så kan de kigge ned i værktøjskassen, når de får brug for det

Helle Skinnerup, kursusleder

Fakta om KEEP

Keeping Foster Parents Trained and Supported (KEEP) er et gruppebaseret, forebyggende kursusforløb for plejefamilier, som fokuserer på at styrke familieplejeres kompetencer til at forebygge og håndtere plejebarnets problemadfærd hensigtsmæssigt.

Forløbet består af 16 sessioner på hver 90 minutter, og der er mellem seks og 12 familieplejere i hver gruppe afhængig af, om både plejefar og plejemor deltager.

KEEP er udviklet på Oregon Social Learning Center i USA, og de danske instruktører oplæres af undervisere herfra – det sker bl.a. ved at optage KEEP-sessionerne og oversætte dem til engelsk, så de danske instruktører efterfølgende får supervision på de konkrete forløb.

For øjeblikket er fem kommuner og to organisationer ved at indføre programmet med støtte fra Socialstyrelsen, der i alt har afsat 10 mio. kr. til projektet. Midlerne hertil kommer fra en samlet bevilling på 280 mio. kr., der med Finansloven 2014 blev sat af til initiativet 'Tidlig indsats – livslang effekt'.

Projektet løber frem til udgangen af 2017.

Eksempel på hjemmeopgaver

Hver uge får familieplejere en opgave, som de skal løse hjemme. Her er to eksempler:

Det vil jeg gerne forbedre: Forbedre Marias overskud og lyst til at lave lektier.

Hvilke trin kan de opdeles i?

1. Hun skal erkende at hun har lektier for.
2. Hun gå i gang når vi siger det.
3. Hun skal holde fokus og lave det hele.
4. Hun skal være færdig inden spisetid.

Skriv tre opmuntrende udsagn, du kan sige til dit plejebarn:

- Du er køn, når du smiler.
- Du er god til at læse i dag.
- Tak for hjælpen.

– For mig har ideen med belønningssystemerne virkelig været en jubi-oplevelse. Før ville min plejedatter ikke falde i søvn selv, og jeg skulle sidde inde ved hende i tre kvarter. Men efter at hun er begyndt at få klistermærker, når hun selv falder i søvn, går det fint, fortæller familieplejer 'Ruth Johansen'.

Modvilje mod belønning

Mona Larsen nikker og fortæller, hvordan belønningssystemet hjemme hos hende nu får plejedatteren til selv at pakke taske og gå ned med skraldespanden.

– Det er ikke noget, vi skal trække ned over hovedet på børnene, men da jeg fortalte, at jeg havde hørt om ideen, sagde hun selv, at det ville hun rigtig gerne prøve.

Belønningen behøver ikke at være en ting, men kan fx også være en aftale om, at den voksne og barnet gør noget sammen som fx bage eller ordne hår.

Bagefter fortæller kursusleder Helle Skinnerup, at familieplejere ofte er lidt modvillige mod belønningssystemet, når de først hører om det.

– Der er tit nogle, der siger, at man ikke skal belønnes for at opføre sig ordentligt. Men så taler vi om, at belønning ofte er en del af vores allesamens adfærd. Fx er der mange, der siger til sig selv: Når jeg gjort sådan og sådan, må jeg bagefter sidde ned og få en kop kaffe.

I KEEP-systemet skal man ikke være perfekt for at få belønningen – når man har gjort 70 pct. af det, man skal, er det nok til at udløse en belønning. Og opgaverne skal deles op i delelementer, så det bliver tydeligt, at man godt kan lykkes med noget, selvom man ikke lykkes med det hele.

Grænsesætning

Et andet vigtigt element i KEEP er før-indlæring, der handler om at være på forkant med situationerne og tale dem igennem på forhånd – sådan som Eva Hansen eksempelvis vil gøre med Anne. Og så er der også en række redskaber til grænsesætning, der handler om at mindske negativ adfærd.

Her er et lidt kontroversielt element timeout – eller pause, som det kan oversættes til i en dansk kontekst. Timeout handler om en på forhånd fastlagt konsekvens, hvis barnet udviser en negativ adfærd. Typisk indebærer timeout, at barnet skal

sidde stille i fx tre minutter på en stol. Hvis barnet flytter sig fra stolen, bliver tidsrummet forlænget op til fx maks. 10 minutter, og hvis barnet nægter at sidde på stolen, får det inddraget et privilegie som fx tid foran computeren. Det understreges, at man på ingen måde må holde barnet fast fysisk for at få det til at gennemføre en timeout.

– Et meget vigtigt element ved timeout er forudsigelighed – både den voksne og barnet skal vide, hvad der sker, hvis barnet gør sådan og sådan. Og man må aldrig bruge timeout i en situation, hvor barnet ikke var informeret om det på forhånd, så det altså bliver en form for efterfølgende straf, siger Erling Bro.

I den oprindelige, amerikanske udgave af KEEP er det altid barnet, der tages ud af situationen og fx sætter sig på en stol, men i den danske udgave bliver det understreget, at det også kan være den voksne, der flytter sig.

– Der er nok tale om en kulturforskel i forhold til USA, men i vores tilgang handler det om at bryde en rytme – og det kan fx også ske ved, at den voksne går væk fra situationen, siger Erling Bro.

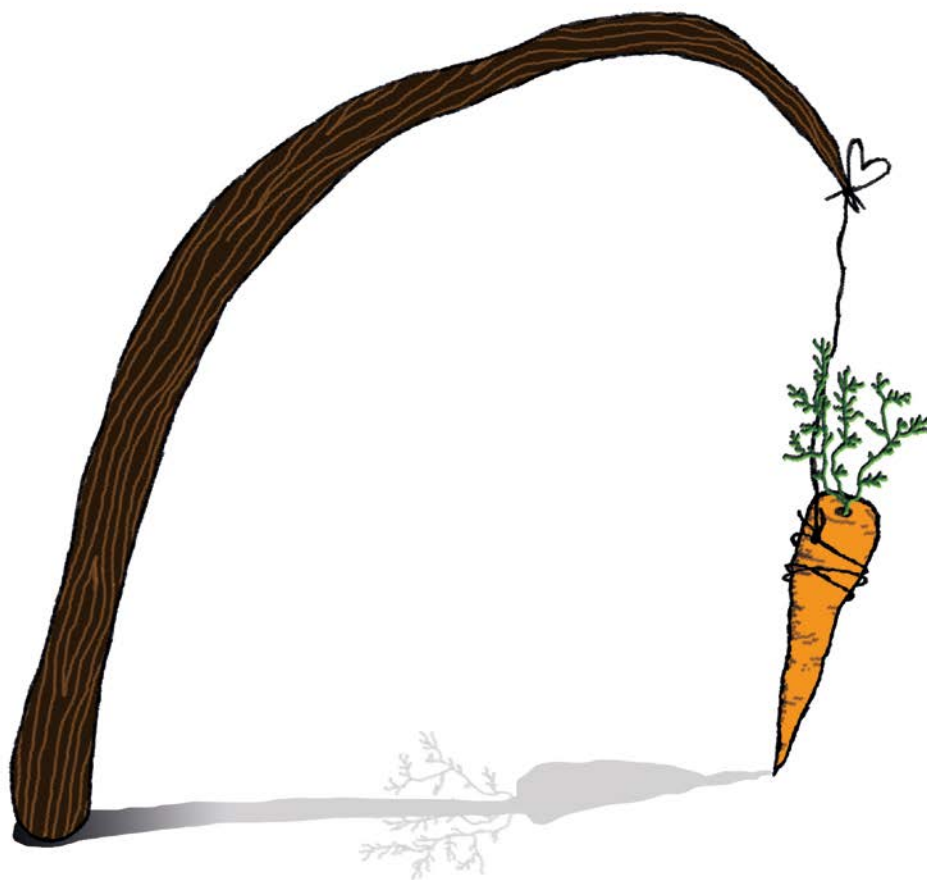
Udvid værktøjskassen

Han og Helle Skinnerup fortæller, at det i Herning kun er få familieplejere, der har taget timeout-redskabet til sig. En af dem er Ruth Johansen, der bruger timeout overfor sin fem-årige plejedatter.

– Nogle gange får hun nogle reaktioner, hvor hun råber og spytter, og i sådan en situation kan jeg godt føle mig meget magtesløs – men her har det været en juhu-oplevelse at bruge timeout. Når min plejedatter spytter, skal hun sidde i tre minutter på en stol i stuen, mens jeg selv er sammen med hende og signalerer, at hun skal blive siddende. Og det har hjulpet. Men for mig er det vigtigt, at det ikke er en straf, sådan som det fx ville være, hvis jeg sendte hende ind på hendes værelse. Hun skal ikke væk fra fællesskabet, hun bliver i stuen sammen med mig. Og det betyder også meget for min egen ro, at jeg selv ved, hvad jeg skal gøre.

Helle Skinnerup understreger, at det ikke er meningen, at alle familieplejere skal bruge alle redskaberne fra KEEP.

– Vi taler meget om, at vi udvider værktøjskassen. Det er ikke sikkert, at de skal bruge alle værktøjerne, men de skal vide, at de findes – og så kan de kigge ned i værktøjskassen, når de får brug for det. ■

Alle oplysninger om familieplejere og plejebørn er anonymiserede.

KEEP i Herning

I Herning Kommune er det på sigt meningen, at alle familieplejere med børn mellem fire og 12 år skal gennemføre et KEEP-program, og i første omgang er det familieplejere med de ældste børn, der har fået tilbuddet (nogle familieplejere, som fx Ruth Johansen, har samtidig også yngre børn i pleje).

Ved årsskiftet havde Herning Kommune afviklet de første tre KEEP-forløb, og evalueringerne viser, at familieplejerne generelt har fået et godt udbytte. Flere anbefaler dog, at KEEP tilbydes tidligere i forløbet, så man fx får et KEEP-kursus nogle måneder efter, at man har fået sit første plejebarn.

I fremtiden håber Hernings KEEP-instruktører, at de kan videreudvikle konceptet, så man efter at have gennemgået et KEEP-kursus mødes igen og får et opfølgende kursus.

Læs mere om KEEP i Herning på www.kortlink.dk/p72a

FAMILIEPLEJERE

Et redskab mod stress

Midtvejsevalueringen af KEEP i Danmark tyder på, at programmet mindsker familieplejernes stressniveau. Det kan bl.a. hænge sammen med øget social og kollegial støtte

Af Maria Rørbæk, mrk@sl.dk

Illustration: Louise Thrane Jensen

Resten af tiden skal vi tale om, hvordan man kan afhjælpe stress og pres. Er der nogen af jer, der har nogle ideer?. Kursusleder Erling Bro kigger rundt på familieplejerne. Oppe på tav-

len i undervisningslokalet står nogle af de ting, der kan stress og presse i jobbet som familieplejer: Samarbejde med det offentlige. Magtesløshed. Rådgiverskifte. Samarbejdet med forældrene. Følelsen af ikke at magte opgaven.

– I forhold til det der med, at rådgiverne hele tiden skifter, har jeg besluttet mig for, at det vil jeg ikke lade mig stress af. Jeg sørger for at skrive alt det vigtige ned i mails, i stedet for kun at fortælle det mundtligt. Så er der dokumentation, hvis rådgiveren bliver skiftet ud, siger familieplejer Annette Brinch Jensen – og det bliver noteret ned af en anden.

Ellers handler forslagene meget om metoder til at finde pusterum i hverdagen. Det kan være ved at gå en tur, dyrke motion, strigle sin hest,

I skal huske, at I holder fri om formiddagen, når børnene er i skole. Når de kommer hjem om eftermiddagen er I på arbejde

Helle Skinnerup, kursusleder

lave åndedrætsøvelser inden man skal sove, eller simpelthen slænge sig på sofaen midt på dagen.

– I skal huske, at I holder fri om formiddagen, når børnene er i skole. Når de kommer hjem om eftermiddagen, er I på arbejde, siger kursusleder Helle Skinnerup, og den bemærkning vækker genklang.

– Jeg spiser min frokost foran fjernsynet hver eneste dag kl. halv et. Og så rejser jeg mig ikke, før klokken er kvart over to. Til gengæld er jeg i gang fra kl. halv syv om morgenen til sent om aftenen, siger en af familieplejerne – og det får et eftertænksomt udtryk frem i hovedet på en anden.

– Det er jeg nok lidt dårlig til. Jeg er i gang hele tiden, siger hun.

Fire stærke mod stress

En af de seksten sessioner i KEEP-programmet handler eksplicit om veje til at mindske familieplejernes stress-niveau, men faktisk er det også essensen i hele programmet. Når familieplejernes faglighed løftes, er det ikke kun børnene, der får det bedre, men også familieplejerne selv. I hvert fald viser Oxford Research' midtvejsevaluering af KEEP-programmet, at familieplejernes stress-niveau er faldet seks ud af de syv steder, der er i gang med programmet – målt på familieplejernes egen vurdering af, om forskellige typer adfærd hos børnene stresser dem eller ej.

– Og stress skal på dansk nok snarere oversættes som pres. For der er ikke tale om sygelig stress, siger Erling Bro.

På tavlen gennemgår han 'fire stærke mod stress' forstået som beskyttelsesfaktorer, der ifølge forskellige arbejdsmarkedsforskere kan hæmme stress:

1. Følelsen af at have kontrol over situationen.
2. Følelsen af forudsigelighed.
3. Følelsen af social opbakning fra kollegaer og ledelse.
4. Følelsen af at tingene går i den rigtige retning.

– Og alle fire elementer har vi faktisk arbejdet med i KEEP, siger Erling Bro og opsummerer, at et af de vigtige elementer i KEEP netop handler om kontrol og forudsigelighed, idet man så vidt muligt skal forsøge at være to skridt foran og planlægge, hvordan man vil håndtere forskellige situationer.

– Det her med social opbakning fra kollegaer er jo noget, I i høj grad får her i gruppen. Og som I vil blive ved med at få, hvis I som planlagt fortsætter med at mødes bagefter.

Helle Skinnerup supplerer:

– Og når I arbejder med det her med at bryde opgaver og mål op i delmål, kan I også bedre se, at det går fremad, selvom det går langsomt.

Hun pointerer, at familieplejerne kan bruge nogle af de samme redskaber på sig selv, som de bruger over for børnene – fx at det kan udløse en belønning, når man har udført 70 pct. af en opgave, så man anerkender, at der er noget, der lykkes, selvom det ikke er alt.

Det bringer smilet frem i ansigtet på en af familieplejerne:

– Ja. For selvom vi jo er voksne, har vi brug for noget af det samme som børnene. Vi har også brug for anerkendelse.

Sessionen om stress slutter med en hjemmeopgave: Gør noget godt for dig selv i den kommende uge. ■

Klar til at kaste håndklædet i ringen

Mogens er der for mig. Der er andre fagpersoner, der kommer for barnets skyld, eller for kommunens skyld, men Mogens er min støtte. Jeg har 100 pct. tillid til ham

'Marie Jensen',
familieplejer

I Hedensted Kommune har Familieplejen siden 2014 været tilknyttet døgninstitutionen Bakkevej. Det betyder bl.a., at familieplejerne får supervision af socialpædagoger

Af Maria Rørbæk, mrk@sl.dk

Illustration: Louise Thrane Jensen

'Nu magter jeg det ikke mere'. Sådan tænkte familieplejer 'Marie Jensen', da hendes ni-årige plejesøn endnu en aften smed rundt med tingene på sit værelse. Stole og legetøj fløj gennem luften, og Marie Jensen var meget frustreret.

– Når du bliver plejefamilie, er det jo fordi du gerne vil gøre en positiv forskel for et barn. Og når du så føler, at det kan du ikke, ja, så er det meget hårdt, fortæller hun.

Vi møder Marie Jensen et lille års tid senere i et mødelokale på Børne- og Familiehjemmet Bakkevej i Hedensted Kommune. Siden 2014 har Familieplejen været en del af døgninstitutionen

– både rent fysisk, idet de tre familieplejekonsulenter har til huse på stedet, og organisatorisk, så familieplejen nemt kan trække på døgninstitutionens ressourcer. Fx har alle kommunens familieplejere døgnet rundt adgang til en akuttelefon, hvor de kan få støtte af de medarbejdere, der alligevel er på vagt på døgninstitutionen – eller af den bagvagt, der træder til i akutte situationer på døgninstitutionen.

– I praksis har akuttelefonen kun været brugt syv-otte gange i løbet af de to år, vi har været i gang. Men jeg tror, at det giver en stor tryghed, at man ved, at man altid kan ringe. Ellers kan man føle sig meget alene som familieplejer, siger Familieplejens leder Lene Høtoft Michaelsen, der også selv har været familieplejer.

Kurser for familieplejere

Bakkevej arrangerer også kurser for familieplejere, hvor socialpædagoger fra døgninstitutionen deler ud af deres viden, ligesom de kan få en-til-en supervision af socialpædagoger fra døgninstitutionen.

– Når en familieplejer står i en særlig problematik, tager jeg det op på ledergruppemødet på Bakkevej – og så kan de andre afdelingsledere forholde sig til, om der er en af Bakkevejs i alt 60 socialpædagoger og andre fagpersoner, der kan være særlig god til at hjælpe med netop den problematik, siger Lene Høtoft Michaelsen.

På Bakkevej er der både afdelinger for småbørn og teenagere, ligesom der er børn med forskellige typer af handicaps eller andre særlige problemstillinger. Det er derfor tit muligt at finde en socialpædagog med erfaringer, der matcher familieplejerens problematikker. Det kan fx være en socialpædagog, der har arbejdet med piktogrammer.

– Men vi har stadig mulighed for også at købe ekstern supervision, understreger Lene Høtoft Michaelsen.

Marie Jensen fik tilknyttet socialpædagogen 'Mogens Hansen', og for hende gjorde det en stor forskel.

– Inden vi fik Mogens, var vi faktisk klar til at smide håndklædet i ringen, men Mogens har hjulpet os og medvirket til, at vi stadig er i gamet, siger Marie Jensen.

Mogens er der for mig

Det sidste års tid er Mogens Hansen gennemsnitligt kommet på besøg hos Marie Jensen en gang

Fakta om Bakkevej

Børne- og Familiehjemmet Bakkevej er en selvejende institution tilknyttet KFUM's sociale arbejde, og ligger i Hornsyld i Hedensted Kommune. Ud over Familieplejen i Hedensted består Bakkevej af syv afdelinger, bl.a. tre døgntilbud for forskellige målgrupper som fx børn, der har været udsat for omsorgssvigt og derfor har brug for psykologisk og pædagogisk behandling. Endvidere er der et forebyggende dagtilbud for udsatte børn og deres forældre.

Familieplejen i Hedensted har været tilknyttet Bakkevej siden 2014, og det skete i forbindelse med, at en del tilsynsopgaver overgik fra kommunen til Socialtilsynet.

Familieplejens leder, Lene Høtoft Michaelsen, vurderer, at tilknytningen til døgninstitutionen hverken gør familieplejen dyrere eller billigere, end hvis den organisatorisk lå på rådhuset. Familieplejerne tilbydes mere støtte i form af fx supervision fra socialpædagoger og en døgnåben akuttelefon, og samtidig spares der eksempelvis på kursusbudgettet, når socialpædagoger fra Bakkevej afholder kurset i stedet for eksterne konsulenter.

VI STØTTER
DIG...

om måneden – i nogle perioder mere, i andre perioder mindre.

– Mogens er der for mig. Der er andre fagpersoner, der kommer for barnets skyld, eller for kommunens skyld, men Mogens er min støtte. Jeg har 100 pct. tillid til ham, siger Marie Jensen, og Lene Høtoft Michaelsen uddyber, at det netop er meningen, at supervisionen skal være et særligt, fortroligt rum, hvorfra der ikke rapporteres videre til fx hende.

For at mindske den udadreagerende adfærd hos Marie Jensens plejesøn, er det meget vigtigt

med en helt fast struktur, hvor han fx hver dag vækkes på samme måde på samme tid, og her har Mogens Hansen været en god sparringspartner.

– Både rent fagligt, fordi vi har talt sammen om, hvordan vi bedst kan arbejde med strukturen, og – hvilket har været mindst lige så vigtigt – fordi Mogens har anerkendt os og sagt, at vi er på rette vej. Ellers føler man sig jo meget alene, når man arbejder for lukkede døre, siger Marie Jensen.

Hun fortæller, at hele familien lever efter et fast mønster, hvor plejebarnet hver eneste dag bliver hentet fra skole mellem kl. 16.00 og 16.30. Herefter tager de hjem og drikker kaffe og snakker, og så må han spille iPad, indtil de spiser aftensmad på slaget 18.00. Derefter spiller de altid et spil efter maden, og det skal helst være UNO, æsel eller hr. Skæg.

– Det er klart, at det faste mønster får stor betydning for alle i familien, og når man skal sætte hele sit liv ind i sådan et skema uden at vide, om man gør det rigtige, så er det altså hårdt. Så det betyder rigtig meget, at Mogens anerkender, at vi gør det godt, og at han også anerkender, at vi fx har behov for at holde fri ind i mellem, siger Marie Jensen.

En spændende opgave

De socialpædagoger, der fungerer som sparringspartnere, er også glade for opgaven – i hvert fald taler nærværende fagblad med flere, der er glade for tiltaget. En af dem er Agnete Aagaard, der fik til opgave at hjælpe i overgangsfasen, da to børn skulle flytte fra Bakkevej og ud i en plejefamilie.

– Jeg er ret nyuddannet, så først var jeg spændt på, om jeg kunne fungere som rådgiver, men jeg synes, at det gik godt. Bl.a. fordi jeg havde været kontaktpædagog for børnene og derfor kendte dem rigtig godt.

Den nye plejefamilie ønskede bl.a. sparring omkring samarbejdet med den biologiske far – og samværet, som skulle foregå i deres hjem.

– Og jeg synes selv, at det er meget spændende at arbejde med forældresamarbejdet, så her var jeg glad for at kunne give noget af min egen indsigt videre til andre. Konkret handlede det fx om at hjælpe plejefamilien til at sætte sig ind i faderens situation og få en forståelse for, hvorfor han handler, som han handler – i stedet for bare at blive frustreret over, at han i plejefamiliens øjne ikke gav børnene den fornødne omsorg.

Lene Høtoft Michaelsen supplerer og siger, at det er ret almindeligt, at socialpædagogerne i første omgang ikke tror, at de kan løfte opgaven – og at de så finder ud af, at det kan de godt.

Brug for mere støtte

Selvom Lene Høtoft Michaelsen mener, at Familieplejen i Hedensted er på vej i den rigtige retning, er målet ikke nået endnu.

– I takt med, at flere og flere børn bliver anbragt i familiepleje, bliver vi nødt til at arbejde

Mit plejebarn er stukket af – hvad gør jeg?

Familieplejerne i Hedensted Kommune kan 24 timer i døgnet ringe på en akut-telefon, hvor der er hjælp at hente hos personalet på døgninstitutionen.

Et konkret eksempel er en familieplejer, der ringede, da plejesønnen i teenagealderen var stukket af. Hun var plaget af dårlig samvittighed, fordi drengen var gået i vrede efter et skænderi om komme-hjem-tiden og her kunne socialpædagogen berolige: Det var okay at sætte en grænse og stå fast på, at barnet skulle være hjemme på et bestemt tidspunkt.

Socialpædagogen kunne også støtte familieplejeren med en plan for, hvad hun skulle gøre: Første skridt var at sms'e til plejesønnen og fortælle, at hun var bekymret for ham. Næste skridt var at kontakte hans biologiske mor og fortælle, hvad der var sket, fordi han måske ville opsøge hende. Og hvis familieplejeren stadig ikke havde fået kontakt med plejesønnen kl. 24.00, skulle hun ringe til politiet og melde ham savnet.

Det endte med, at den biologiske mor sms'ede, at sønnen var hos hende, og også her kunne socialpædagogen på Bakkevej komme med råd: Spørg om han kan overnatte hos hende, så I først henter ham i morgen, når der er faldet ro på.

Familieplejeren fulgte rådet, og næste dag ville plejebarnet gerne med hjem, da hun hentede ham.

med, hvordan vi i endnu højere grad kan støtte familieplejerne. Især fordi der bliver anbragt flere behandlingskrævende børn i plejefamilier. Og hvis familierne ikke får tilstrækkelig støtte, ender vi med at splitte familierne ad – og for nogle børn, er familiepleje ikke den rette løsning. Uanset støtten.

I samarbejde med resten af Bakkevej har Familieplejen flere tiltag i støbeskeen, der gerne skulle ruste familieplejerne endnu bedre i fremtiden. Den ene idé handler om at udvide et forældretræningskursus, der for øjeblikket kører i dagtilbuddet som støtte til biologiske forældre, så

familieplejere også kan få tilbuddet. Den anden idé er at lave netværksgrupper for plejebørn, så de kan møde hinanden og få støtte af en socialpædagog fra døgntilbuddet.

– Og så har vi en idé om, at vi måske samtidig kan lave en netværksgruppe for familieplejerne, så familieplejere mødes med familieplejere, samtidig med at plejebørn mødes med plejebørn, siger Lene Høtoft Michaelsen. ■

Alle oplysninger om familieplejere og plejebørn er anonymiserede.

FAMILIEPLEJERE

Ros fra Socialtilsynene

Generelt set har plejefamilier i Danmark en meget høj kvalitet, lyder det i årsrapport

Af Maria Rørbæk, mrk@sl.dk

Juleklip i børnehaven, luciaoptog på skolen, et svømmestævne i weekenden eller en legeaftale med naboens datter. Socialtilsynene vender tommelfingeren i vejret, når det gælder familieplejernes indsats for at få plejebørnene med i sociale aktiviteter.

‘Socialtilsynene peger på, at plejebørn i stort omfang indgår i sociale relationer, fællesskaber og netværk, og at plejefamilierne formår at tage initiativ til og støtte op om dette’, står der i en ny årsrapport om socialtilsynene, ‘Årsrapport 2015 – Socialstyrelsens rapport om Socialtilsynenes virksomhed’.

Generelt vurderer Socialtilsynene, at plejefamilierne har en meget høj kvalitet, og familieplejerne får bl.a. også ros for at yde en stor indsats i forhold til at understøtte skolegang og børnehaveliv.

I de tilfælde, hvor barnet ikke er tilknyttet dagtilbud eller grundskole, skyldes dette hovedsageligt, at barnet er under eller over den skoleplig-

tige alder, eller at barnets udfordringer betyder, at barnet har svært ved at deltage i dagtilbud eller skole’, står der i rapporten.

Når det gælder familieplejernes kompetencer, påpeger Socialtilsynene, at der er tilfælde, hvor familieplejernes kompetencer ikke matcher barnets belastningsgrad – men på det generelle plan er der også her ros.

Socialtilsynene vurderer, ‘at plejefamilierne i meget høj grad har de nødvendige kompetencer og forudsætninger til at kunne drage omsorg for plejebarnet, opdrage og tilgodese de særlige behov, barnet måtte have’, står der.

Socialtilsynene vurderer også, at hovedparten af familieplejerne er bekendt med de opstillede mål for anbringelsen, og sammenlignet med 2014 er der flere, der kan redegøre for, hvordan de som plejefamilie understøtter målene. Der er dog også på det punkt en del eksempler på det modsatte.

Overordnet står der i rapporten, at Socialtilsynene ‘oplever, at plejefamilierne i meget høj grad har overskud til at varetage opgaven som plejefamilie og dermed at skabe stabile og trygge rammer for barnet, hvor barnet inddrages som en del af familien’. ■

Læs årsrapporten via www.kortlink.dk/pa3b

KOMMUNALREFORM

Advarselslamperne blinker endnu

Pas på afspecialisering og videnstab, lød det, da kommunalreformen blev gennemført – og det er stadig aktuelt at tale om, selvom det ikke giver mening at ønske sig tilbage før reformen, siger Socialpædagogerne

Af Jens Nielsen, jni@sl.dk

Illustration: Gitte Skov

Nogle gange er det rigtig ærgerligt at måtte sige: Hvad sagde vi. Men vi må altså konstatere, at det på en række områder er gået, som vi advarede imod, og at kommunerne i deres iver for at gøre det selv, og gøre det alene og i for højt et tempo, har skadet indsatsen

Benny Andersen, formand, Socialpædagogerne

Det var ikke, fordi advarselslamperne ikke blinkede. Det gjorde de – ikke mindst, når det handlede om det specialiserede socialområde, altså det socialpædagogiske arbejdsfelt. Men kommunalreformen var ikke til at stoppe, og selvom der blev advaret mod videnstab og uheldige konsekvenser for borgerne, gik kommunerne ind og overtog en lang række af de opgaver på området, som før havde hørt under amterne.

Hjemtagelse var i årene efter kommunalreformen et kodeord – og et forkæret af slagsen. Det ville føre til en atomisering af viden og faglighed og til afspecialisering, lød det bl.a. fra Socialpædagogerne og en lang række andre forbund og organisationer.

Og det er fortsat dér, hvor det halter mest, nu 10 år efter. Det mener i hvert fald en centralt placeret aktør, Knud Aarup. Han var, da reformen blev søsat, socialdirektør i Randers Kommune og blev siden direktør for Socialstyrelsen. Over for altinget.dk udpeger han tre områder på børne- og ungeområdet, som han især mener er faldet mellem de kommunale og regionale stole: ordblindhed, ADHD og autisme.

– Her er der sket en afspecialisering, som betyder, at vi ender med at proppe rigtig mange mennesker på overførselsindkomst, som med en tidlig og korrekt faglig indsats kunne være undgået, siger han.

Og det er især de små kommuners iver efter at gøre det selv, der udgør det faglige problem.

– Det har accelereret den udvikling, der betyder, at børn, unge og voksne mennesker med særligt behov ikke får den støtte og faglige bistand, som gør dem i stand til at komme videre, siger Knud Aarup, der i dag er formand for Socialpolitisk Forening.

Han peger på, at man fra Christiansborg kunne have forebygget fejlene, hvis man 'havde haft fagligheden med, da man designede strukturreformen'. En omlægning som den, der blev søsat på socialområdet, ville aldrig være sket på sygehusområdet uden tæt inddragelse af fx de lægefaglige kræfter, påpeger han.

– Men her gik man ombord med hovedet under armen og kun med brug af konsulentfirmaer. Det er det, vi betaler prisen for 10 år efter, siger Knud Aarup til altinget.dk.

En del af løsningen

Hos Socialpædagogerne nikker forbundsformand Benny Andersen genkendende til den konstatering:

– Nogle gange er det rigtig ærgerligt at måtte sige: Hvad sagde vi. Men vi må altså konstatere, at det på en række områder er gået, som vi advarede imod, og at kommunerne i deres iver for at gøre det selv, og gøre det alene og i for højt et tempo, har skadet indsatsen. På en række felter synes jeg, at de har undervurderet omfanget af og kravene til faglighed i de mest specialiserede tilbud, siger han.

Det er især gået ud over de mest specialiserede områder. Men også voksenhandicapområdet har i for mange tilfælde været udsat for skævvridninger, hvor økonomien har vejet tungere end hensynet til dem, det egentlig handlede om, mener Benny Andersen.

– Vi har set borgere, der er blevet flyttet fra det, der har været deres hjem i årevis, fordi en kommune har villet selv. Der må vi bare sige, at der har retssikkerheden for en lang række borgere været udsat. Og trods alle mulige gode hensigter har også mange anbragte børn og unge været ramt af uovervejede ændringer i nogle kommuner, siger han.

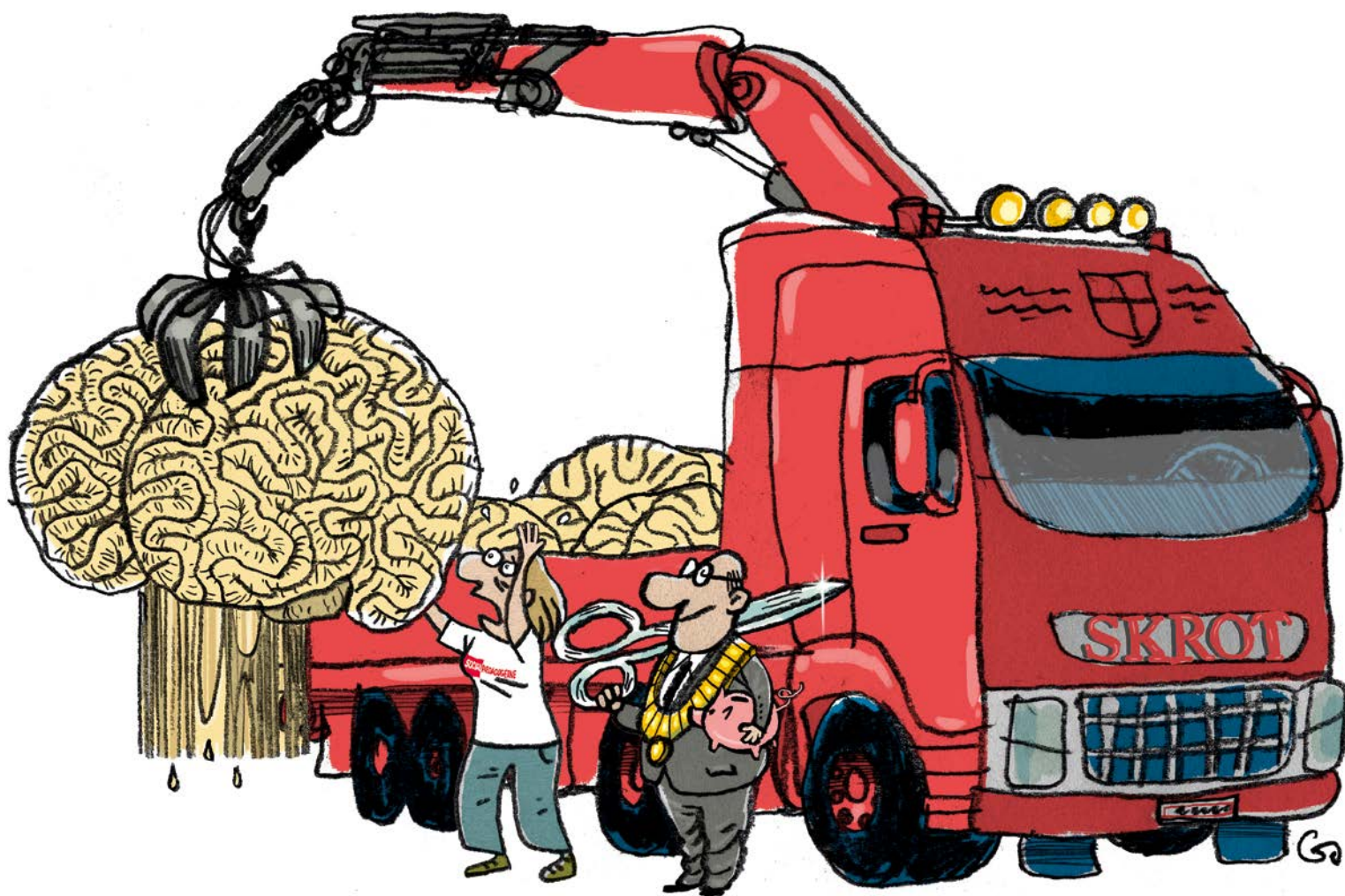
Nødvendig udvikling

Det betyder dog ikke, at Benny Andersen ønsker sig tilbage til før 2007:

– Vi vil ikke tilbage til før kommunalreformen.

Den udvikling, som reformen satte skub i, har været vigtig for at få andre perspektiver på tilbuddene til borgerne: Inklusion, brug af frivillige, nyspecialisering og meget mere. Udvikling, som er skubbet i gang af den kommunalisering, der massivt blev indført med kommunalreformen.

Men mange ting er ifølge Benny Andersen blevet hastet igennem – uovervejet og uden at

indtænke faglighederne på områder som fx den socialpædagogiske.

– Det betyder, at vi skal arbejde med de områder, hvor omlægningen er gået for vidt og er blevet for ensidigt tænkt. Hvor vi har mistet faglighed i indsatsen, og hvor vi skal blive bedre til at udnytte potentialerne og tænke kommunale samarbejder. Og her kan og skal vi som socialpædagoger tænkes ind som en del af løsningen i flere sammenhængende og tværfaglige indsatser. Det er altså bydende nødvendigt for, at indsatsen skal lykkes over for nogle af de mest udsatte borgere i landet, siger han.

Sammen videre

En af kongstankerne med kommunalreformen var de stordriftsfordele, der skulle opstå ved at sammenlægge kommunerne. Men de er ifølge flere analyser stort set udeblevet. Der er dog sparet på de administrative udgifter – og der er også blevet sparet på personalet.

5 pct. af de kommunale stillinger er sparet væk. Det samlede antal ansatte i kommunerne siden 2007 er faldet fra 424.000 til 402.000 i 2016. Samtidig er antallet af jurister og økonomer i kommunerne næsten tredoblet fra 2.221 til 6.373, viser en opgørelse lavet af altinget.dk.

Til altinget.dk siger Thomas Adelskov (S), der er formand for KL's Social- og Sundhedsudvalg og

borgmester i Odsherred, at der endnu er et stykke vej for kommunerne:

– Men i kommunerne er der en stor lyst og vilje til at udvikle og omstille vores sociale indsatser. Vi har alt for længe haft et for entydigt fokus på at kompensere borgerne i stedet for at bidrage til, at de kan udvikle sig i et tæt samspil med deres pårørende og det omgivende samfund, siger han.

Og ordene udvikling og samspil klinger godt i Benny Andersens ører:

– Vi anerkender da også, at der i rigtig mange kommuner er en meget progressiv og fagligt funderet tilgang til det specialiserede område. Og heldigvis for det, siger han.

Men ifølge Benny Andersen bør kommunerne samlet set en gang for alle droppe synet på det specialiserede område som bare 'udgiftsdrivende' – ikke kun i skåltalerne, men også når der skal lægges budgetter.

– Der er efterhånden så meget evidens for, at det betaler sig at investere på det sociale område, at vi burde kunne samles om at gå den vej. Jeg har noteret mig, at KL lægger op til netop et samarbejde om fremtidens politik på området, og det er, som jeg ser det, vejen videre – så vi får reformen til at virke i praksis og får det specialiserede socialområde indlejret som noget centralt i velfærdspolitikken. Det skylder vi i den grad de mest udsatte borgere, siger Benny Andersen. ■

Det har accelereret den udvikling, der betyder, at børn, unge og voksne mennesker med særligt behov ikke får den støtte og faglige bistand, som gør dem i stand til at komme videre

Knud Aarup, formand, Socialpolitisk Forening

KOMMUNALREFORM

MINDRE FAGLIGHED – FOKUS PÅ BUNDLINJEN

Det er nu ti år siden, at kommunalreformen trådte i kraft – men hvordan er det så egentlig gået på socialområdet? Socialpædagogen har bedt en række interessenter om at give deres bud på, hvad reformen har betydet på det specialiserede område

Af Tina Løvbom Petersen, tln@sl.dk / Illustration: Gitte skov

VI SKAL IKKE HJEMTAGE FOR ENHVER PRIS

HANS HALVORSEN

Socialdemokratiet, Aarhus Byråd

Det er positivt, at vi har fået større kommuner med flere muskler, som bør kunne løse flere opgaver – også på det specialiserede område. Men samtidig har vi set flere eksempler på kommuner, som uden at tænke sig særlig meget om bare har hjemtaget opgaver, fordi de troede, at det var både billigere og bedre – men hvor de reelt ikke var rustet til at løfte opgaven. For at sikre kvalitet i tilbuddene bør vi i kommunerne derfor hele tiden vurdere, hvor opgaven løses bedst. Og her har vi stadig en opgave foran os med at sikre, at vi hele tiden arbejder tæt sammen omkring udvikling af hele det specialiserede område – på tværs af kommunegrænser og mellem kommuner og regioner.

ØKONOMI BETYDER MERE END FAGLIGHED

THORKILD OLESEN

Formand, Danske Handicaporganisationer

Set fra min stol har kommunalreformen medført to problemer. For det første betyder økonomi i dag mere end faglighed ude i kommunerne. Det betyder, at man ofte vælger de forkerte løsninger, som i sidste ende er for dyre både for kommunerne og borgerne. Det kan være et handicappet barn, hvor man vælger det billigste tilbud i egen kommune, men hvor barnet udvikler flere traumer eller andre handicap, så man i sidste ende må vælge et andet og dyrere tilbud. For det andet mener jeg, at meget specialviden er gået fløjten. Den viden og ekspertise, der før lå i amterne, skal kommunerne nu selv opsøge fx gennem VISO. Men de kan også bare vælge at træffe beslutninger ud fra, 'at det, vi ved, det er godt nok' – med den konsekvens, at man får en dårligere og mindre fagligt funderet sagsbehandling på socialområdet.

DET FAGLIGE FÆLLESSKAB ER GÅET TABT

ANNE BORNEFELDT OLSEN

Forstander, Autismecenter Storstrøm

I amtet nød jeg som leder stor glæde af, at der altid var nogle, jeg kunne sparre med fagligt. Den faglighed er fuldstændig gået tabt i dag. Før var vi måske 25 ledere, som alle arbejdede inden for handicapområdet, og det betød en høj grad af specialpædagogisk sparring både på leder- og kolleganiveau. I dag sidder jeg med langt færre lederkolleger, for Vordingborg er jo en lille kommune. De pædagogiske diskussioner fylder ikke meget – det faglige fællesskab er væk. Når det er sagt, vil jeg gerne sige, at Vordingborg Kommune har taget godt imod os og givet os gode muligheder for, at vi kan udvikle os og bevare den autismespecifikke faglighed.

PLUDSELIG FIK VI FÆRRE BØRN

HANNE VESTERGAARD BOESEN

Socialpædagog og TR, døgninstitutionen Fenrishus, Region Midtjylland

Efter 2007 var udfordringen, at vi pludselig ikke fik så mange børn længere. Det har betydet, at specialiseringen er blevet spredt mere – mange medarbejdere er jo stoppet i takt med, at der kom færre børn til Fenrishus. Kommunerne har dog indset, at de ikke selv kan løse alle opgaver, så der er kommet flere børn til igen. Men jeg kan da godt være bekymret for, om vi kan blive ved at have børn nok. Og når man tænker på, at vi har de svageste og mest multihandicappede børn og unge i regionen, og derfor bl.a. har sygeplejedækning døgnet rundt, bekymrer det mig da at vide, at der er børn, som ikke får det tilbud, selvom de kunne have gavn af det. Men det er i høj grad økonomien, der styrer kommunernes valg af tilbud – så vi skal sælge os selv på taksterne.

SVÆRT AT MÅLE KVALITET

KURT HOULBERG

Programchef og kommunalforsker, KORA

Der er ikke lavet systematiske studier af, hvordan det er gået med den faglige bæredygtighed efter kommunalformen. Det skyldes bl.a., at det på det specialiserede område er vanskeligt at måle kvalitet. Min vurdering er dog, at den faglige bæredygtighed er blevet styrket på de opgaveområder, kommunerne havde i forvejen som fx specialundervisning og børn- og ungeområdet – fordi de har fået større volumen og skabt et stærkere fagligt miljø. Omvendt vurderer jeg, at den faglige bæredygtighed er reduceret, når det handler om de mere specialiserede områder. Selv de store kommuner er mindre end de gamle amter, og der er sket en afspecialisering, hvor mange af de tidligere amtslige og meget specialiserede institutioner enten er nedlagt eller ændret.

KOMMUNERNE FIK SIG EN OVERRASKELSE

ERIK BORRING

Socialpædagog og TR, Sølund i Skanderborg

Da vi overgik fra amt til kommune, talte vi om 'Morten og Peter-effekten' (de to venner med Downs syndrom, som blev kendte via tv, *red.*), for mange kommunalpolitikere troede jo, at det kun var den slags borgere, vi havde boende. De fik sig en overraskelse – og det gjorde de også med hensyn til vores arbejdsmiljø. I kommunen var man måske vant til, at en pædagog på en daginstitution gled på et vådt gulv en gang i kvartalet – og så kom vi pludselig med bunker af arbejdsskadeanmeldelser, der handlede om vold, uadregende adfærd, trusler og den slags. Vi repræsenterede et helt andet syn på arbejdsmiljø og forebyggelse, og den meget seriøse og konsekvente tilgang har nok taget lidt tid at få ind under huden.

EN ANDEN VIRKELIGHED, END VI BLEV LOVET

HANNE ELLEGAARD

Kredsformand, Socialpædagogerne Kreds Lillebælt

Selvom vi før kommunalreformen blev lovet stabilitet og videreudvikling af det socialpædagogiske område, oplever vi en hel anden virkelighed nu ti år efter. Kommunerne fik travlt med at overtage de tidligere amtslige institutioner, selvom de ikke var klædt på til opgaven – og behovet for ressourcer til området kom bag på dem. Vi må i dag desværre konstatere, at der siden kommunalreformen stort set alle steder i kommuner og i regioner er gennemført forringelser til skade for de berørte borgere, til frustration for de pårørende – og med et stigende pres på vores faglighed og arbejdsvilkår til følge.

FAGFORENINGEN

Et værktøj for medlemmerne

Det er vigtigt, at vi er der til at løse problemer ved fx et ansættelsesforhold. De betaler deres fagforeningskontingent for, at vi skal kunne give dem den klassiske hjælp. Men vi skal også være tydelige i forhold til det socialpædagogiske arbejdsmarked i bred forstand

Kaj Skov Frederiksen, tidligere forbundskasserer, Socialpædagogerne

Fagforeningen skal være nødvendig – både for arbejdsgivere og socialpædagoger. Sådan lyder det fra den nylåede pensionist, Kaj Skov Frederiksen, som har været Socialpædagogernes forbundskasserer siden 1992 og i en årrække også formand for a-kassen

Af Lone Marie Pedersen, redaktionen@sl.dk
Foto: Nils Lund Pedersen

‘Kaj, vi er ikke noget, hvis der ikke er nogen, der har brug for os. Så kan vi råbe og skrike nok så meget. Det hjælper ikke’. Sådan sagde en tillidsmand til Kaj Skov Frederiksen, da han som ganske ung efter endt uddannelse som maskinarbejder arbejdede på Odense Stålskibsværft. Og selvom det er mere end 50 år siden, er det en læresætning, han har taget med sig i sit arbejde som først tillidsrepræsentant, senere som kredsformand for socialpædagogerne på Fyn og siden som forbundskasserer i Socialpædagogerne og formand for Socialpædagogernes a-kasse.

– Vi er ikke noget, hvis der ikke er en arbejdsgiver, som har brug for os. Vi skal være nødvendige som socialpædagoger. På samme måde skal vi som fagforening arbejde for, at medlemmernes dygtige indsats er tydelig for samfundet, og at vi er nødvendige i forhold til medlemmernes behov.

Så kort sammenfatter Kaj Skov Frederiksen grundlaget for sine mange år som fagforeningspolitiker. Han har været med fra før, Socialpædagogernes Landsforbund blev dannet i 1980 og har været en af drivkræfterne i – for nu at bruge et af hans egne udtryk – maskinrummet og arbejdet for, at det hele kørte, som det skulle.

– Fagforeningen er jo dybest set et værktøj for medlemmerne. Den er ikke noget i sig selv, og hvis vi ikke kan leve op til medlemmernes forventninger, får vi ingen tilslutning.

Fra sværindustri til utilpassede unge

Kaj Skov Frederiksens job har især været at arbejde på de indre linjer i Socialpædagogerne og

sørge for, at der er styr på pengene, og at organisationen udvikler sig i takt med tiden, så den både er nødvendig for medlemmerne – og en kvalificeret med- og modspiller for arbejdsgiverne.

Nu har han sagt stop. Han genopstillede ikke på kongressen i november 2016. I en alder af knap 70 er det tid at gå på pension. Han kan se tilbage på en rivende og fuldstændig fundamental udvikling inden for det socialpædagogiske arbejdsfelt.

– Det er en udvikling, som har stillet store krav til socialpædagogerne og til deres faglige organisation, fortæller han.

Som mange andre medlemmer af forbundet er Kaj Skov Frederiksen kommet ind på det socialpædagogiske arbejdsområde ad en anden dør end den egentlige pædagoguddannelse.

Han startede som smede- og maskinlærling og blev ansat på Odense Stålskibsværft i 1968. Her arbejdede han i 10 år, og det var nok blevet til endnu flere år i sværindustrien, hvis ikke en kollega var kommet forbi og sagt, at Odense Kommunes Ungdomscenter for utilpassede unge havde brug for en medarbejder med praktisk erhvervs erfaring til deres arbejds hold.

Men man skulle også kunne præstere mere end en håndværksmæssig kunnen.

– De ville have en, der også kunne noget med mennesker, fortæller Kaj Skov Frederiksen.

Vi var meget revolutionære

Og det havde Kaj Skov Frederiksen bevist, at han kunne. I lærlingetiden var han formand for smedelærlingene i Odense. Som medlem af en politisk og faglig aktiv familie har han fået ind med moder-mælken, at man skal arbejde for, at alle har mulighed for at få et så ligeværdigt liv som muligt. Faren var socialdemokrat. Men i det spørgsmål fulgte Kaj Skov Frederiksen ikke efter – han har altid befundet sig længere til venstre. Sådan var det også, da han var formand for smedelærlingene.

– Det var lige før, det gik løs i 1968. Vi var meget revolutionære, siger han.

Men det var der også brug for. Lærlingeklubberne var hensygnende, og dem fik Kaj Skov Frederiksen og andre aktive pustet nyt liv i. De store årgange fra årene lige efter Anden Verdenskrig var klar til at træde ind på arbejdsmarkedet,

så arbejdsgiverne havde nok at tage af, når der skulle ansættes en lærling.

– Arbejdsgiverne oprettede mange lærlingepladser på meget underlige og dårlige vilkår. Det fik vi ryddet op i.

I årene som værftsarbejder var Kaj Skov Frederiksen fagligt aktiv og sad i klubbestyrelser. Han gennemgik tillidsmandsuddannelsen på Metalskolen Jørlunde, og den står for ham som den bedste lærdom, han har fået.

– Vi lærte, at vi som tillidsrepræsentanter og faglig organisation både skal kunne stille krav til arbejdsgiverne og samarbejde med dem.

Og så skulle han som tillidsrepræsentant både kunne tale med kollegaerne på værftet og med arbejdsgiverne i kontorerne.

– Det handler om at møde folk i øjenhøjde. Man er nødt til at have forbindelse med folk for at kunne flytte dem. Man skal altid møde folk der, hvor de er, og tage udgangspunkt i deres liv. Hvad er vigtigt for dem? Det kan andre ikke bestemme.

Afskedigelsesudvalg

Ungdomscentret modtog unge, som kommunen forgæves havde forsøgt at placere andre steder, og Kaj Skov Frederiksen fik som faglærer ansvaret for seks unge elever og skulle hver uge udar-

bejde en redegørelse om, hvordan det gik med den enkelte elev.

– Det var unge med store sociale problemer, og de fleste havde kun ringe skolekunderskaber, men var ikke dårligt begavet. Vi sagde ofte om dem, at de havde påvirket folkeskolen mere, end den havde påvirket dem.

Da Kaj Skov Frederiksen havde fået job inden for det socialpædagogiske felt blev han overflyttet fra Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund til Danske Socialpædagogers Landsforbund (DSL) som var en af de fire faglige organisationer, der i 1980 blev lagt sammen og blev til Socialpædagogernes Landsforbund.

Efter et halvt års ansættelse blev han valgt som tillidsrepræsentant – og sammen med kollegaerne forsøgte han at forbedre forholdene for de ansatte i ungdomscenteret. Bl.a. fik de afskaffet det afskedigelsesudvalg, som centerlederen havde nedsat, og som bestod af medarbejdere og ledelse.

– Det var meget kreativt af centerlederen at nedsætte et afskedigelsesudvalg. Men det er nu engang ledelsens pligt at beslutte, hvem der skal fyres. Så må de faglige organisationer finde ud af, om det holder, konstaterer Kaj Skov Frederiksen.

Da der var gode resultater med det praktiske arbejde med de unge, besluttede Odense Kom-

Medlemmerne vil have råd og vejledning, når de bliver ramt af fx arbejdsløshed eller en arbejdsskade, eller når de skal have forhandlet den rigtige løn på plads. Og de vil have en organisation, som arbejder på de store linjer for at skaffe gode arbejdsforhold for dem og en løn, de kan leve af

Kaj Skov Frederiksen, tidligere forbundskasserer, Socialpædagogerne

mune at udskille den afdeling, som Kaj Skov Frederiksen arbejdede i, samtidig med at man udvidede elevtallet væsentligt. Det blev til Odense Kommunes Erhvervstræningsskole, som Kaj Skov Frederiksen blev leder af. Han gennemførte herefter lederkurser på Den Kommunale Højskole.

Skulle vælge side

Sideløbende med den karriere, var Kaj Skov Frederiksen også fagligt aktiv i DSL/SL og var på fritidsbasis amtskredsformand, som det hed dengang, hvor strukturen fulgte de tidligere amter.

– Dengang som i dag var den udprægede holdning blandt medlemmerne, at man er medlem af sin fagforening både for at opnå gode løn og ansættelsesforhold og på grund af et professionsfagligt tilhørsforhold.

Han husker de første overenskomstforhandlinger efter sammenlægningen til SL som hårde.

– Men ingen gik ned i løn. Det var den nyvalgte formand for SL, Jens Asger Hansens svendestykke, og det klarede han godt. SL viste sig både som en professionsfagforening og en fagforening, der arbejdede for at skaffe medlemmerne gode løn og ansættelsesforhold.

For Kaj Skov Frederiksen var tiden inde til, at han måtte træffe et personligt valg. Dagen havde ikke timer nok til, at han både kunne være leder af erhvervstræningsskolen og kredsformand hos SL.

Valget faldt på SL, hvor han fra 1988 var frikøbt kredsformand for de fynske socialpædagoger og fik orlov fra Odense Kommune.

– En orlov, som jeg havde frem til, at jeg blev 65 år, siger han.

I 1992 blev Kaj Skov Frederiksen valgt ind i SL's forretningsudvalg som forbundskasserer. I 1998 blev han tillige valgt som formand for Socialpædagogernes a-kasse.

Og det er gået stærkt – ikke kun for ham, men også for SL, der undervejs har skiftet navn til Socialpædagogerne. Ved sammenlægningen i 1980 var der ca. 8.000 medlemmer, og i dag er medlemstallet godt 39.000.

– Forbundets økonomi er robust og står i et rimeligt forhold til antallet af medlemmer. Så det

er en økonomisk sund organisation. Vi er nået så langt, fordi vi har været mange, der har arbejdet sammen om det både i kredsene og i forbundet centralt.

Kan ikke måles på produktet

Selvom medlemskontingentet er steget mindre end lønudviklingen, ligger det alligevel over gennemsnittet. Men har det relativt høje beløb så betydet, at socialpædagogerne flygter til andre tilbud eller undlader at organisere sig?

– Nej. Socialpædagogerne har ikke som mange andre faglige organisationer medlemstilbagegang. Tværtimod har vi fastholdt medlemstallet med en svag stigning, siger Kaj Skov Frederiksen.

Og det, mener han, er der en god grund til.

– Det er lykkedes Socialpædagogerne at gå på de to ben, som er fundamentet for organisationens arbejde. To-bens-strategien betyder, at forbundet hele tiden både skal arbejde for at udvikle gode løn- og ansættelsesforhold til medlemmerne og være med til at udvikle det socialpædagogiske fag. De to ting hænger uløseligt sammen. Nogle gange skal man støtte lidt mere på det ene ben uden dog helt at løfte trykket fra det andet.

Til forskel fra fx industrien, hvor man som medarbejder bliver målt på det antal elementer, man producerer, kan socialpædagoger ikke direkte måles på det, de 'producerer'.

– Når man arbejder med mennesker, er engagementet og de faglige kompetencer vigtige. Derfor skal vi som faglig organisation hele tiden have begge ben med i vores arbejde. Vi kan ikke skaffe medlemmerne højere løn, hvis ikke det, vi laver, virker i forhold til det samfund og de grupper, vi er ansat til at arbejde for. Heller ikke den evige kamp om ressourcerne faggrupperne imellem kan man vinde, hvis man ikke har kompetencerne og kan synliggøre dem. Vi skal kunne vise, at vi er i stand til at hjælpe de mennesker, vi arbejder med, siger Kaj Skov Frederiksen.

Vi skal huske at spørge medlemmerne

Selvom tingene foregår decentralt i kommunerne, bliver rammerne lagt centralt af Folketinget.

Når man arbejder med mennesker, er engagementet og de faglige kompetencer vigtige [...] Vi kan ikke skaffe medlemmerne højere løn, hvis ikke det, vi laver, virker i forhold til det samfund og de grupper, vi er ansat til at arbejde for

Kaj Skov Frederiksen, tidligere forbundskasserer, Socialpædagogerne

– Derfor er det også vigtigt, at vi har et stærkt forbund og stærke kredse, der på ene side kan påvirke rammer og på den anden side være med til at støtte medlemmerne i det konkrete arbejde og påvirke kommuner og regioner.

Og ligeså fint det er med gode og rigtige politiske beslutninger – lige så vigtigt er det, at fagforeningen er der, når medlemmerne har brug for det, forklarer Kaj Skov Frederiksen.

Han har derfor altid været fortaler for at spørge medlemmerne, hvad de forventer af deres fagforening og deres a-kasse. For det giver politikerne et helt konkret billede af medlemmernes behov og ønsker.

– Medlemmerne vil have råd og vejledning, når de bliver ramt af fx arbejdsløshed eller en arbejdsskade, eller når de skal have forhandlet den rigtige løn på plads. Og de vil have en organisation, som arbejder på de store linjer for at skaffe gode arbejdsforhold for dem og en løn, de kan leve af. Det er vigtigt, at vi er der til at løse problemer ved fx et ansættelsesforhold. De betaler deres fagforeningskontingent for, at vi skal kunne give dem den klassiske hjælp, siger han og understreger samtidig, at fagforeningen også skal være tydelig i forhold til det socialpædagogiske arbejdsmarked i bred forstand.

A-kasserne spiller en vigtig rolle

Som formand for Socialpædagogernes a-kasse har Kaj Skov Frederiksen netværket både på de bonede gulve, i krogene, ved uformelle møder og alle steder, hvor han kunne bringe Socialpædagogernes politik i spil.

– Det er Socialpædagogerne, der bedst kender arbejdsmarkedet, og derfor kan vi bedst rådgive vores ledige medlemmer. Vi tilbyder bl.a. rådgivning omkring jobskifte.

Han har kæmpet for, at a-kassen også i fremtiden har en rolle at spille med at hjælpe ledige medlemmer tilbage til arbejdsmarkedet. Og den kamp er ifølge Kaj Skov Frederiksen endt med lidt af en sejr til Socialpædagogerne.

– Der skal føres fælles samtaler mellem a-kassen, jobcentret og den ledige. Det er godt, at vi

har fået den opgave, fordi vi kender både faget og professionen. Det er godt for vores medlemmer, at de kan få den rette vejledning hele vejen.

– Det er min klare opfattelse, at a-kasserne fremover vil blive vurderet på, hvor dygtige vi er til at få vores ledige i arbejde. Og de kasser og forbund, der er i stand til det, vil være dem, der har en fremtid, siger han og peger samtidig på Socialpædagogernes fælles lønforsikring som en måde at imødekomme medlemmernes behov.

– Vi så da hellere, at dagpengene var høje nok til at sikre de ledige et ordentligt økonomisk grundlag. Men når det ikke er sådan, er det bedste modsvar,

vi kan give som fagforbund, da netop en fælles og solidarisk ordning, som der her er tale om.

Den gyldne trekant

Arbejdsmarkedspolitikken har i det hele taget været en helt central del af Kaj Skov Frederiksens udadvendte politiske virke i årene som forbundskasserer, og han er varm fortaler for den såkaldte flexicurity-model, også kaldet den danske model eller den gyldne trekant, fordi den indeholder tre elementer: Et fleksibelt arbejdsmarked, indkomstsikkerhed (af dagpengene) og en aktiv beskæftigelsespolitik.

– Det er vigtigt, at arbejdsmarkedet er fleksibelt, og at vi kan flytte os til det sted, hvor der er brug for arbejdskraft, lyder det.

Derfor forstår han heller ikke, hvorfor et flertal i Folketinget vil have, at man kun har mulighed

Det er min klare opfattelse, at a-kasserne fremover vil blive vurderet på, hvor dygtige vi er til at få vores ledige i arbejde. Og de kasser og forbund, der er i stand til det, vil være dem, der har en fremtid

Kaj Skov Frederiksen, tidligere forbundskasserer, Socialpædagogerne

for at gennemføre én uddannelse. Med et arbejdsmarked som det danske bliver man nødt til at uddanne sig hele livet, og nogle bliver måske nødt til at tage en helt ny uddannelse.

– Vi mangler i den grad indflydelsesrige politikere, som vil tage ansvar for flexicurity-modellen, siger Kaj Skov Frederiksen og giver som eksempel, at forskellige politiske flertal i Folketinget inden for de seneste 10 år har beskåret dagpengesystemet. Bl.a. er størrelsen på ydelsen faldet markant.

– Jeg er bange for, at vi om relativt kort tid har nogle grupper – de bedst uddannede, de højest lønnede, dem, der relativt sjældent rammes af ledighed og dermed trækker mindst på dagpengesystemet – som vil blive tiltrukket af andre systemer og gå væk fra de kollektive ordninger som arbejdsløshedskasserne er.

Ja til fortsat solidaritet

Kaj Skov Frederiksen frygter, at det solidariske princip om, at de bredeste skuldre skal bidrage mest, er truet.

– Så kommer a-kasserne til at mangle penge. Og det vil sige, at de smalleste skuldre skal betale en højere pris, konstaterer han og langer ud efter de forringelser, der er sket – og fortsat sker – inden for dagpengeområdet.

Senest er det gået ud over dimittenderne, hvor forsørgeres understøttelse bliver behovsbestemt frem for at være en retsmæssig ydelse.

– Det er noget griseri. Man blander det sociale system ind i et dagpengesystem, og bryder med nogle grundlæggende rettigheder i hele dagpengesystemet, siger han.

I næsten alle de år Kaj Skov Frederiksen har været medlem af Socialpædagogernes forretningsudvalg, har han varetaget forbundets solidaritetsarbejde, ikke mindst det internationale.

– Det er vigtigt, at et forbund som vores, hvor medlemmerne arbejder med udsatte og svage grupper, også er solidarisk med folk i den tredje verden, som har det meget sværere.

Og så kommer han med et ønske til Socialpædagogerne.

– Det er mit håb, at forbundet fortsat vil prioritere solidaritetsarbejdet. ■

Arrangementer for familieplejere

Socialpædagerne sætter i uge 4-5 2017 fokus på familieplejere med en række arrangementer landet over. Læs mere om de enkelte arrangementer og tilmeld dig på sl.dk/kalender

KREDS MIDTSJÆLLAND, NORDSJÆLLAND, STORKØBENHAVN OG STORSTRØM

23. januar kl. 9.00-16.00
Hotel Scandic, Roskilde

Oplæg fra: Ea Krassel – autentiske beretninger fra et tidligere plejebarn. Falck Healthcare – når familieplejeforholdet gør ondt. Thomas Flindt – arbejdsglæde og udfordringer hos familieplejere.

Åbne konsultationer med: PKA Pension – pension og forsikring for familieplejere. Juridisk konsulent Cathrine de Voss – ansættelsesvilkår for familieplejere. Konsulenter fra Socialpædagogernes kredskontorer – faglig rådgivning for familieplejere.

KREDS SYDJYLLAND

24. januar kl. 9.30-12.00
Hotel Europa, Aabenraa

Oplæg fra Ea Krassel – autentiske beretninger fra et tidligere plejebarn.

KREDS LILLEBÆLT

24. januar kl. 9.30-12.30
Kredskontoret, Odense

Åben konsultation med juridisk konsulent Cathrine de Voss – ansættelsesvilkår for familieplejere.

KREDS MIDT- OG VESTJYLLAND

25. januar kl. 9.00 -14.00
Kredskontoret, Herning

Oplæg fra Ea Krassel – autentiske beretninger fra et tidligere plejebarn.

KREDS SYDJYLLAND

1. februar kl. 9.30-12.00
Hotel Europa, Aabenraa

Oplæg fra: juridisk konsulent Cathrine de Voss – ansættelsesvilkår for familieplejere. Falck Healthcare – når familieplejeforholdet gør ondt.

KREDS MIDT- OG VESTJYLLAND

2. februar kl. 9.00-14.00
Kredskontoret, Herning

Åben konsultation med juridisk konsulent Cathrine de Voss – ansættelsesvilkår for familieplejere.

KREDS ØSTJYLLAND

3. februar kl. 10.00-14.00
LO Aarhussalen, Aarhus

Åben konsultation med juridisk konsulent Cathrine de Voss, faglig konsulent Erhan Kilic og faglig konsulent Poul Erik Thomsen.

Oplæg fra Thomas Flindt – arbejdsglæde og udfordringer hos familieplejerne.

KREDS SYDJYLLAND

8. februar kl. 9.30-12.00
Bramdrupdam Hallerne, Kolding

Hvad skal du være opmærksom på ved indgåelse af kontrakt? Vejledning og gode råd ved faglig konsulent Torben Simonsen Lund. Desuden mulighed for erfaringsudveksling, spørgsmål og svar.

**STYRKE
TIL AT VÆRE
NOGET FOR
ANDRE**

DAGPENGE

Dimittenderne mister fra den ene dag til den anden op mod 2.000 kr. om måneden, og det kan bestemt mærkes for en på dagpenge. Det er under al kritik, at det er de unge og nyuddannede, der skal holde for

Michael Madsen, forbundskasserer, Socialpædagogerne

Nu træder dagpengereformen i kraft

De nye dagpengeregler betyder, at dimittender, som ikke er forsørgere, mister omkring 2.000 kr. i dagpenge pr. måned. Samtidig bliver der bedre muligheder for at få forlænget dagpengere retten

Af Marie Dissing Sandahl, mds@sl.dk

Den dagpengereform, som politikerne vedtog sidste efterår, træder nu i kraft. Det betyder en række ændringer pr. 2. januar 2017 for dig, som er på dagpenge.

Er du dimittend, vil du fra den 2. januar 2017 kun få 71,5

pct. af den normale dagpengesats. Dimittender, som forsørger et barn under 18 år, beholder dog den nuværende dimittendsats, hvilket svarer til 82 pct. af den maksimale dagpengesats. Omregnet i runde tal svarer forringelserne til, at en nyuddannet socialpædagog uden børn mister ca. 2.000 kr. om måneden.

Fra 2. januar 2017 bliver det muligt at få forlænget dagpengere retten med op til et år. De nye regler betyder, at enhver arbejdstime siden indplacering i dagpengesystemet giver ret til to timers forlænget dagpenge.

De politiske intentioner bag de nye regler for forlængelse var at mindske antallet af personer, der falder ud af dagpengesystemet, sådan at man lettere ved fx vikararbejde

kan forlænge den periode, man kan modtage dagpenge i, eller gemme timerne til at optjene ny dagpengeret.

Nyuddannede holder for Netop fleksibiliteten er en klar forbedring ved det nye dagpengesystem, fremhæver Socialpædagogernes forbundskasserer Michael Madsen, der også er formand for Socialpædagogernes a-kasse.

– Der var en stor gruppe ledige, der tidligere blev ramt hårdt, fordi det krævede et helt års arbejde, før man igen kunne få dagpenge, og dagpengeperioden samtidig blev halveret. Det er der rettet op på nu, og det er godt, siger han.

Omvendt er det bestemt ikke fair, at regningen for forbedringerne bliver lagt hos de nyud-

dannede, slår Michael Madsen fast.

– Dimittenderne mister fra den ene dag til den anden op mod 2.000 kr. om måneden, og det kan bestemt mærkes for en på dagpenge. Det er under al kritik, at det er de unge og nyuddannede, der skal holde for, siger han.

Reformen er den største reform af dagpengesystemet siden 1970, og den indføres over to omgange. Fra juli 2017 træder de sidste ændringer i kraft, hvilket bl.a. medfører nedsættelse af dagpengeydelsen med en såkaldt karensgang hver fjerde måned, nyt it-redskab til lettere at følge med i forbruget og optjeningen af dagpenge – og desuden udbetaling af dagpengene for en måned ad gangen. ■

Reform af dagpengesystemet kort fortalt

Forlængelse af perioden med dagpenge Du kan veksle arbejdstimer til dagpenge i forholdet 1:2 (en arbejdstime giver to timer med ret til dagpenge).

Ny dagpengesats for dimittender Er du dimittend og ikke forsørger, så nedsættes dine dagpenge med ca. 2.000 kr. om måneden. Har du børn, er niveauet det samme – dvs. stadig 82 pct. af den maksimale dagpengesats.

Særligt seniormedlemskab Et billigere medlemskab af a-kassen til seniorer giver hjælp til jobsøgning, men ikke ret til dagpenge.

Job- og karriererådgivning

Trods ændring af dimittendsatsen er det fortsat en stor tryghed at være sikret en indkomst, indtil det lykkes at finde et job. Husk, at du som medlem af Socialpædagogerne kan få gratis telefonrådgivning om job og karriere – rådgiverne kender det socialpædagogiske arbejdsmarked, og det kan bl.a. nyuddannede med fordel benytte sig af.

Alle samtaler er fortrolige, og der foretages ingen registreringer eller videregivelse af din henvendelse.

Job- og karriererådgivningen er åben om mandagen fra kl. 14 til 17. Ring på tlf. 7248 6060.

MAGTANVENDELSE

Ny lov om magt mod anbragte børn

Første januar trådte den nye lov om magtanvendelse i kraft. Socialpædagogerne vil hjælpe med at udbrede kendskabet gennem to informationsmøder og et webinar

Af Maria Rørbæk, mrk@sl.dk

Hvornår må du som socialpædagog eller familieplejer anvende fysisk magt mod anbragte børn i din varetægt? Det er der fra 1. januar kommet en ny lov om – kaldet Lov om voksenansvar. Loven indeholder bl.a. en række udvidelser af magtbeføjelserne, så der fx nu i bestemte situationer er adgang til såkaldt 'afværgehjælp', hvor man kortvarigt må fastholde et barn for at forhindre skade på ting, ligesom det i visse situationer nu er lovligt at tilbageføre et barn eller en ung, der er stukket af fra et anbringelsessted.

Loven har været længe undervejs, og i processen har Socialpædagogerne været kritiske overfor bl.a. afværgehjælp. – Men selvom vi ikke er enige i alt i den nye lov, vil vi meget gerne være med til at udbrede kendskabet. Det er vigtigt, at vores medlemmer har kendskab til og indsigt i den nye lov og dermed får så klare og tydelige rammer for deres arbejde som muligt, siger Socialpædagogernes næstformand Verne Pedersen.

For at udbrede kendskabet til loven afholder Socialpædagogerne to informationsmøder og et webinar, hvor medlemmerne bl.a. får mulighed for at stille spørgsmål til repræsentanter fra henholdsvis Socialtilsynet og Børne- og Socialministeriet samt Socialstyrelsen.

Man kan også læse vejledningen, der uddyber meningen med de forskellige paragraffer. Et af kapitlerne handler om forholdene i plejefamilier, for med undtagelse af kommunale plejefamilier gælder reglerne

om magtanvendelse ikke i plejefamilier. I stedet antages det, 'at plejefamilier kan foretage de samme omsorgshandlinger og indgreb over for barnet eller den unge, som forældre kan over for deres egne børn'.

Senere på året kommer Socialstyrelsen med et informations- og undervisningsmateriale om den nye lov. ■

Læs vejledningen via www.kortlink.dk/pdk2

Webinar og informationsmøder

Socialpædagogerne holder et **webinar** om de nye regler torsdag den 9. februar. Her vil souschef og sektionsleder for Socialtilsyn Hovedstaden, Kristina Vang Jensen, gennemgå den nye lovgivning og svare på spørgsmål fra deltagerne undervejs.

Læs mere og tilmeld dig på sl.dk/webinar

Socialpædagogerne inviterer til to **informationsmøder** om loven. Her vil repræsentanter fra Børne- og Socialministeriet samt Socialstyrelsen give en indføring i de nye regler. Formålet er at inspirere til, at der i døgntilbud og plejefamilier kan arbejdes aktivt med at udvikle en god praksis i forhold til den nye lov.

Aarhus: Fredag den 3. februar kl. 13.00 – 15.30
København: Fredag den 3. marts kl. 13.00 – 15.30
 Program og tilmelding på sl.dk/kalender

LÆSERBREVE

Tak for ingenting, Ellen Trane Nørby

Af Ingvald á Kamarinum, Specialskoleleder, Fjordskolen
 En ny minister har indtaget taburetten i Undervisningsministeriet. Farvel og tak til Ellen Trane Nørby (V). Tak for ingenting vel at mærke. For hun har ikke gjort det spor nemmere at være gidsel i den danske folkeskole. Hverken for de børn, der kræver en anden behandling, eller for de lærere, der ikke

magter opgaven. Alle er de fanget i hver sin celle i regeringens store regneark. Både børnene, deres forældre og lærerne bliver syge af det. Tal fra Danske Regioner viser, at antallet af psykisk syge børn faktisk er steget 44 pct., siden inklusionen blev indført.

Dengang påstod regeringen i øvrigt, at inklusionen ikke er en spareøvelse. Og det er i og for sig heldigt nok – hvis det altså bare var tilfældet – for de stigende udgifter til syge børn,

sygemeldte lærere og stressede forældre gør inklusionen til en rigtig dårlig forretning.

Den dårlige forretning har Merete Riisager (LA) nu overtaget. Og hvad er så hendes plan? Tidligere har hun været meget kritisk over for skolereformen, men kritikken løjede pludselig af, da hun satte sig på minister-taburetten.

Riisagers mærkesager tæller bl.a. at give forældrene frit skolevalg. Forældrene har allerede frit skolevalg inden for

folkeskolen, men hvad med at gøre valget helt frit? Glem alt om procentsatser og forkromede målsætninger. Og lad det i stedet være op til forældrene og uddannede behandlere at vurdere, om et barn ville have godt af et behandlingstilbud, der faktisk evner at hjælpe barnet. Den frihed er vel egentlig et fint eksempel på god liberal politik? Er du ikke enig, Merete Riisager?

Er det ikke på tide at sætte gidslerne fri?

OK 2017

Vi stiller ikke ultimative krav, men udpeger med kravene en retning for forhandlingen og sender klare signaler om vores prioriteringer

Verne Pedersen, næstformand, Socialpædagogerne

OK-krav på det private område udtaget

Overenskomsten på det private område og for pædagogiske vikarer skal fornyes i 2017. Blandt de krav, som Socialpædagogernes hovedbestyrelse netop har udtaget, er barnets 2. sygedag, bedre pension og bistand til lønforhandlinger

Af Marie Dissing Sandahl, mds@sl.dk

De indledende øvelser til overenskomstforhandlingerne på det private område er ved at være overstået, og de krav, som Socialpædagogerne tager med til forhandlingsbordet i 2017, er på plads.

Overenskomsten på det private område dækker ansatte på private opholdssteder, botilbud og skolebehandlingstilbud – og desuden forhandles løn- og arbejdsvilkårene for pædagogiske vikarer også på plads under de store overenskomstforhandlinger på det private område i 2017.

Presset på private botilbud og opholdssteder er fortsat stort, fordi de betalende kommuner skal vende hver en sten i budgetterne, og konkurrencen på området derfor er benhård. Det betyder, at medarbejderne

skal levere en bedre service – der helst ikke koster flere penge. Derfor er Socialpædagogernes tilgang til overenskomstforhandlingerne at arbejde for at sikre, at de private tilbud stadig er attraktive arbejdspladser for medarbejdere med de rette faglige kvalifikationer.

– Vi stiller ikke ultimative krav, men udpeger med kravene en retning for forhandlingen og sender klare signaler om vores prioriteringer, siger næstformand i Socialpædagogerne, Verne Pedersen, om Socialpædagogernes OK-krav.

Mere frihed

Kravene, der skal udveksles med de private arbejdsgiverrepræsentanter i Dansk Erhverv i januar, spænder vidt. Først og fremmest ønsker Socialpædagogerne at få overenskomsten udvidet, så den også dækker socialpædagogiske konsulenter og koordinører på det private område.

Fordi mange private socialpædagogiske arbejdspladser er små, er der ikke altid en valgt tillidsrepræsentant, og et OK-krav er derfor også, at medarbejdere uden TR kan lade sig repræsentere af den lokale afdeling af Socialpædagogerne under fx lønforhandlinger.

Desuden er det et krav at sikre fem-dages uger for de privatansatte socialpædagoger, forklarer Verne Pedersen.

– Det fremgår ikke af den nuværende overenskomst, at udgangspunktet for arbejdstilrettelæggelsen er en fem-dages uge. Derfor rejser vi kravet, og det er ikke fordi, der har været problemer, men som en forebyggelse, siger hun.

Til forhandlingerne vil der bl.a. også blive rejst krav om forhøjelse af pensionsprocenten, frihed under barnets 2. sygedag, højere ulempeydelse, samt at arbejde på en søgnehelligdag udløser en kompenserende fridag.

For overenskomsten for de pædagogiske vikarer rejses der bl.a. krav om forhøjelse af løn og pension, kørselsgodtgørelse ved brug af egen bil, samt at tillæg for arbejde mellem kl. 17 og 06 også skal gælde lørdage, søndage og helligdage.

De endelige krav til overenskomstforhandlingerne er udarbejdet på baggrund af forslag, som kredsene har indsendt – og som til sidst er vedtaget af medlemmerne af Socialpædagogernes hovedbestyrelse. ■

OK 2017: Overenskomst på det private område

Socialpædagogernes krav til OK 2017 indeholder bl.a.:

- Overenskomsten skal gælde socialpædagogiske konsulenter og koordinører.
- Medarbejdere uden en tillidsrepræsentant kan lade sig repræsentere af Socialpædagogerne ved fx lønforhandling.
- Fortsat udbygning af pensionsordningen og forhøjelse af pensionsprocenten.
- Arbejdstiden skal fordeles på maks. fem dage inden for en uge.
- Arbejde på en søgnehelligdag skal udløse kompenserende fridag.
- Frihed på barnets 2. sygedag.
- Forbedret løn og pension til pædagogiske vikarer.
- Tillæg for arbejde mellem kl. 17 og 06 skal også gælde lørdag, søndag og helligdage for pædagogiske vikarer.
- Kørselsgodtgørelse ved brug af egen bil for pædagogiske vikarer.

STØTTE

Målrettet hjælp til at mestre eget liv

Socialpædagogisk støtte efter § 85 er et vigtigt redskab til at hjælpe borgerne til at mestre eget liv. Det vurderer 22 ud af 24 socialudvalgsformænd, som har deltaget i en ny rundspørge fra Socialpædagogerne

Af Tina Løvbohm Petersen, tln@sl.dk

Der er kommet flere borgere, som har behov for socialpædagogisk støtte. Knap halvdelen af de socialudvalgsformænd, der kort før jul deltog i Socialpædagogernes rundspørge om udviklingen af § 85-støtte i kommunerne, svarer, at kommunen i dag visiterer flere borgere til socialpædagogisk støtte sammenlignet med for fire år siden.

Blandt årsagerne til stigningen angiver socialudvalgsformændene bl.a., at der er sket en generel omlægning af indsatsen over for udsatte borgere i kommunen, at det er et led i kommunens fokus på tidlig forebyggende indsats, og at det er et forsøg på at foretage en social investering.

Næsten samtlige socialudvalgsformænd, 22 ud af 24, siger, at netop § 85 er et vigtigt redskab i forhold til at støtte borgerne til at mestre eget liv – og 9 svarer også, at man i kommunen bevidst har foretaget en ændring i visitationspraksis for socialpædagogisk støtte efter § 85 inden for de sidste fire år.

Giver rigtig god mening

Formålet med Socialpædagogernes rundspørge er at komme et spadestik dybere i forhold til, hvordan de danske kommu-

ner anvender § 85 til støtte og udvikling af borgerne. KL offentliggjorde i december en analyse, som konkluderede, at den form for socialpædagogisk støtte, hvor en borger får hjælp til at få struktur på hverdagen, så vedkommende bedre er i stand til at mestre eget liv, har været i voldsom vækst de seneste seks år. Ifølge analysen blev mere end 41.000 borgere sidste år visiteret til socialpædagogisk støtte i eget hjem – en stigning på 72 pct. i forhold til 2009.

Men den udvikling giver faktisk rigtig god mening, lyder det fra socialchef i Svendborg Kommune, Finn Boye. Han kalder det en bevidst strategi fra kommunens side, at man i dag bruger flere kræfter på at hjælpe udsatte borgere med at få hverdagen til at hænge sammen.

– Vi taler altså ikke om unge gymnasieelever, der ikke gider stå op om morgenen – det her handler om mennesker, som har mange forskellige udfordringer i form af fx psykisk sygdom, handicap eller misbrug. Med en tidlig indsats, hvor borgeren får målrettet socialpædagogisk støtte, kan vi ofte hjælpe dem til at mestre eget liv – og det er på lang sigt det bedste for både borgeren og for samfundet, siger Finn Boye, som kort og godt kalder det for en fornuftig investering.

– Hvis ikke vi sætter ind tidligt, vil vi bare senere opleve presset ude på vores bosteder. Så når vi styrker udsatte borgeres mulighed for at klare sig selv, giver det også en økonomisk gevinst for samfundet. Tendensen er helt klart, at vi prioriterer de mindst indgribende indsatser, så vi så tidligt som muligt kan sætte ind og forebygge, at udsatte borgere udvikler tungere problemer med fx isolation, misbrug eller psykisk sygdom. ■

NOTER

Rettelse

I kongresdækningen i Socialpædagogen nr. 19/2016 var vi desværre upræcise i artiklen på side 30, der handlede om forslaget om at lade hovedbestyrelsen se på, om OK-krav kan blive udtages på kongressen. I artiklens rubrik og underrubrik fremstår det som om, at kongressen besluttede at gøre OK-krav til en del af arbejdet på selve kongressen. Det er ikke tilfældet. Et flertal på kongressen besluttede udelukkende, at forbundets hovedbestyrelse frem til den kommende kongres i 2018 skal afdække mulighederne for, at udtagelsen af OK-kravene efterfølgende kan blive en integreret del af kongressen. Vi beklager fejlen.

Jens Nielsen, redaktør

Verdenskongres i Brasilien

Den 10.-12. april 2017 holder verdensorganisationen for socialpædagoger, AIEJI, sin 19. verdenskongres i Brasilien under overskriften 'I am because we are'. Det er den regionale organisation for socialpædagoger i Sao Paolo, AEESP, der står som arrangør for kongressen. Arrangørerne håber at kunne samle mellem 600 og 800 deltagere til de tre dage, der byder på en række hovedtalere, workshops og feltbesøg på lokale sociale projekter. Kongressen vil udgøre et mødested med diskussioner af socialpædagogik som profession og forskningsfelt, der skal være med til at bringe debatten om både faglighed og praksis videre, hedder det fra arrangørerne. Læs mere via www.kortlink.dk/prd6

jni

Demensdage i maj

Demensområdet har meget fokus, og en national handlingsplan på området skal realiseres i de kommende år. Det kan meget vel give nye jobmuligheder for socialpædagoger, og hvis man som socialpædagog overvejer at søge job på området – eller hvis man allerede arbejder på det – kan et besøg på Demensdagene i maj måske være en idé. Det er Nationalt Videnscenter for Demens, der 8.-9. maj i København holder sin årlige konference med flere end 900 fagfolk, som arbejder med diagnostik, behandling, social indsats samt omsorg og pleje af mennesker med demens. Konferencen byder bl.a. også på præsentation af ny forskning, projekter og best practice. Læs mere på www.videnscenterfordemens.dk/demensdagene

jni

Endnu et kaotisk socialpolitisk reformår

'2016 var endnu et kaotisk socialpolitisk reformår'. Sådan præsenterer Socialpolitisk Forening og Center for Alternativ Samfundsanalyse (CASA) deres fælles Social Årsrapport 2016. Her bliver der fokuseret på de omfattende reformer af ydelserne på social- og beskæftigelsesområdet, der skal få folk i arbejde – men som ifølge rapporten ikke virker. 'Konsekvensen er i stedet, at flere bliver fattigere, uligheden stiger, og borgerens retssikkerhed forringes', hedder det i præsentationen. Det handler bl.a. om kontanthjælpsloftet, der ifølge regeringens egne beregninger rammer 33.000 personer. Men det er – igen ifølge regeringens egne beregninger – kun 650 personer, der faktisk kommer i arbejde. Socialpædagogerne sidder i redaktionsgruppen bag rapporten, som bl.a. også har et kapital om det pres, man som socialarbejder befinder sig i i spændingsfeltet mellem New Public Management og sin professionelle troværdighed og faglighed. Rapporten kan hentes via www.kortlink.dk/pa3s

jni

FAGFORENINGSDEBAT

Jeg synes, at det er en god diskussion at få startet, for hvad er det lige vi får, når vi er i en fagforening som Socialpædagogerne og ikke et forsikringselskab som de gule fagforeninger?

Niels Peter Holm Jeppesen, debattør i Socialpædagogens facebookgruppe

Hallo! Hvorfor skal jeg være medlem?

Hvad får jeg egentlig ud af mit medlemskab? Mange medlemmer af Socialpædagogens facebookgruppe brugte julen på at diskutere for og imod medlemskab af fagforeningen. Vi har bedt Socialpædagogernes nyvalgte kasserer, Michael Madsen, give svar på tiltale

Af Maria Rørbæk, mrk@sl.dk

Fortæl mig hvorfor jeg skal vælge at blive hos Socialpædagogerne fremfor at skifte til en anden fagforening, der leverer de samme ydelser for det halve? Det spørgsmål satte mellem jul og nytår en større debat i gang i Socialpædagogens facebookgruppe, der fik flere kritikere til at stille spørgsmålstegn ved udbyttet af kontingentkronerne til Socialpædagogerne og fagbevægelsen generelt:

– Jeg synes, at det er en god diskussion at få startet, for hvad er det lige vi får, når vi er i en fagforening som Socialpædagogerne og ikke et forsikringselskab som de gule fagforeninger, skrev Niels Peter Holm Jeppesen.

Andre medlemmer svarede med deres bud på, hvad fagforeningen bidrager med, både konkret og set i et større perspektiv:

– Når solidaritet, sammenhæng og høj faglighed ikke betyder noget for dig, så kan jeg heller ikke se, hvorfor du skulle

(være medlem, *red.*). Husk også at donere din 6. ferieuge til et velgørende formål samt at frasige dig andre goder, Socialpædagogerne har brugt tid på at forhandle sig frem til, lød det fx fra Lone Beider.

Andre var usikre på svaret, som fx Niels Peter Holm Jeppesen, der skrev:

– Ja, det er jeg da i tvivl om, for i radioen hører jeg dagligt reklamer for de gule forsikringer, men aldrig noget modspil.

Svar på tiltale

På baggrund af debatten har vi bedt Socialpædagogernes nyvalgte kasserer, Michael Madsen, give svar på tiltale.

Hvorfor skal man være medlem af Socialpædagogerne frem for at vælge en billigere fagforening?

Her må jeg spørge, hvad det er for en fagforening, man tænker på, for hvis det er en af de såkaldt gule som fx Det Faglige Hus, der ikke tegner overenskomster, vil jeg slet ikke kalde det en fagforening. Så vil jeg kalde det en forretning eller et forsikringselskab. For mig er en rigtig fagforening en del af fagbevægelsen, der jo tegner overenskomster og på den måde laver kollektive aftaler om løn og arbejdsvilkår. Og hvis man ønsker en stærk fagforening, der kan forhandle gode aftaler igenem på fællesskabets vegne, gælder det selvfølgelig om at bidrage med sit eget medlemskab. Man skal også huske, at nogle af kontingentkronerne går til systemet med tillidsrepræsentanter, der jo kan være en stor hjælp for den enkelte.

Hvad er den grundlæggende forskel mellem Socialpædagogerne og de gule fagforeninger?

Ud over det helt grundlæggende spørgsmål om overenskomst er der også den afgørende forskel, at vi i Socialpædagogerne har fokus på faget. Vi organiserer mennesker, der arbejder på samme felt, nemlig det socialpædagogiske, og det har betydning på alle niveauer: Både når Socialpædagogerne taler socialpædagogernes sag i offentligheden og gennem lobyarbejde, når vi fx målretter medlemstilbud med fokus på den socialpædagogiske faglighed, og når det enkelte medlem fx kan få karriererådgivning målrettet netop socialpædagoger.

Er den enkelte lige så godt stillet med et medlemskab af en gul fagforening?

Nej. Dels har vi jo nogle helt andre medlemstilbud på hylterne, dels er det falsk tryghed, hvis man tror, at man juridisk er lige så godt stillet ved at være med i en gul fagforretning. Hvis man arbejder et sted, hvor der er tegnet overenskomst med Socialpædagogerne, er det kun os, der kan føre en eventuel sag i arbejdsretten i tilfælde, hvor arbejdsgiveren bryder overenskomsten.

Hvorfor skal man være med i fagforeningen, hvis man som fx familieplejerne ikke har en overenskomst?

Overordnet arbejder Socialpædagogerne for at overenskomstdække familieplejeområdet, men det er svært med den

tilgang, som modparten, KL, har, idet de ikke ønsker at tegne overenskomst. Men netop fordi der ikke er overenskomst, går vi efter at støtte familieplejerne på anden vis. Fx kan de få råd og vejledning i forhold til kontrakter, ligesom vi er i stand til at yde professionel bistand, hvis kommunerne vil opsigte plejekontrakten – eller i tilfælde hvor kommunerne ikke overholder de forvaltningsretlige spilleregler. Og så har vi også en række særlige medlemstilbud til familieplejerne som fx pensionsordning hos PKA, gratis krisehjælp hos Falck Healthcare og et nyhedsbrev og særlige arrangementer målrettet familieplejere.

Hvad er fidusen ved Socialpædagogernes lønforsikring – kan man ikke lige så godt tegne en lønforsikring et andet sted?

Socialpædagogerne har en kollektiv lønforsikring, og det gør den meget billigere, end hvis du selv går ud og tegner en lønforsikring i et forsikringselskab. Lønforsikringen er et supplement til dagpengene, der betyder, at du kan få op til 80 pct. af din løn i alt i de første seks måneder, du er ledig.

Hvorfor stiger kontingentet til Socialpædagogerne år efter år?

Kontingentet stiger ikke i år. Hovedbestyrelsen har tværtimod besluttet at fastfryse kontingentet for 2017 på samme niveau som sidste år. ■

Læs mere om fastfryselsen af kontingentet på sl.dk/nyheder

LANDSRET

Ok at kommunen stresser syge

En socialpædagog blev sendt i ressourceforløb af kommunen, selvom hendes psykiater havde advaret imod det, og en arbejdsprøvning tidligere havde ført til psykiatrisk indlæggelse

Af Marie Dissing Sandahl, mds@sl.dk

Kommunerne må gå langt i deres faglige skøn i afdækningen af syge borgeres arbejdsevne, viser en ny dom fra landsretten.

Den konkrete sag handler om et kvindeligt medlem af Socialpædagogerne, der har haft et langt arbejdsliv på trods af psykiske problemer, men som til dels på grund af arbejdsmæssige belastninger blev for syg til at arbejde på grund af bl.a. diagnoserne PTSD, depression og bipolar affektiv lidelse. Kommunen ville arbejdsprøve socialpædagogen, og det stressede kvinden så meget, at hun for første gang måtte indlægges på en psykiatrisk afdeling. Her var vurderingen fra en psykiater, at kvindens arbejdsevne er varigt nedsat, og at psykiatrisk behandling ikke vil have nogen effekt.

Kommunen tilsidesatte psykiaterens skøn og tildelte kvinden et ressourceforløb, hvilket også betød, at hun gik fra

at modtage sygedagpenge, svarende til omkring 17.000 kr. om måneden, til ressourceydelse på omkring 10.000 kr. om måneden. Et halvt år senere blev kvinden tildelt førtidspension, hvilket understreger sagens alvor.

Sådan burde det ikke være

Men den praksis er altså ok, og domstolene skal være tilbageholdende med at tilsidesætte myndighedernes faglig skøn, slår dommen fra Østre Landsret altså fast og stadfæster dermed en afgørelse fra Ankestyrelsen, som også har vurderet sagen. Kvinden, som har fået hjælp af Socialpædagogerne til at køre sagen, har tidligere fået medhold i byretten.

Sagen rejser debat om nogle grundlæggende principper i vores velfærdssystem, mener formand for Socialpædagogerne, Benny Andersen. Han understreger, at han selvfølgelig tager dommen til efterretning.

– Men det virker uretfærdigt, at en kommune kan udsætte en syg borger for noget, der gør hende mere syg. Det burde jo ikke ske. Jeg mener, at der bør være en grænse for, hvor langt man går – og den grænse bør altså være et andet sted, end den er i dag, siger han og fortsætter:

– Jeg vil rejse sagen for arbejdsmarkedspolitikere på Christiansborg, for det er vigtigt, at de ser de konsekvenser, deres lovgivning har for borgerne. ■

NOTER

Hjemløse reddet på målstregen

Borgerrepræsentationen i København har lavet en ekstrasættelse på de godt 58 mio. kr., som kommunen har mistet med årets fordeling af midlerne i satspuljen. Da den daværende socialminister Karen Ellemann (V) stoppede satspuljens særtilskud argumenterede hun for, at en rig kommune som København ikke behøver et særtilskud, mens overborgmester Frank Jensen (S) svarede igen med det faktum, at næsten halvdelen af landets hjemløse bor i hovedstaden. Men nu har alle partierne i borgerrepræsentationen altså fundet 60 mio. kr. i såkaldt 'nødfinansiering', der foreløbigt i 2017 redder den stribe af natcafeer varimestuer og herberger, der bl.a. har mange socialpædagoger ansat, og som stod til at lukke.

mds

Bliv klogere på god medicin håndtering

Hvad siger lovgivningen? Hvad er der af regler og krav – og hvordan sikrer man en bedre medicin håndtering på sociale tilbud til voksne med funktionsnedsættelser? De emner sættes til debat i februar, når KL afholder to kursusdage – den 6. februar i Herlev og den 8. februar i Århus. Baggrunden er, at de sociale botilbud løfter en række forskellige sundhedsfaglige opgaver i forhold til borgere med funktionsnedsættelser, bl.a. hjælp til at håndtere medicin. Men mange botilbud er ikke opmærksomme på de krav, der stilles til fx kompetencer og journalføring. På kurset får man viden og konkrete værktøjer til, hvordan der kan arbejdes med sikker medicinering. Læs mere om kurset på kortlink.dk/papv

tln

Nye skemaer til indberetning af magtanvendelse

Socialstyrelsen har revideret skemaerne til registrering og indberetning af magtanvendelse på voksenområdet – og som noget nyt er der nu også særlige skemaer til indgreb over for domfældte med udviklingshæmning. Skemaerne dækker magtanvendelse efter kapitel 24 i Serviceloven og indgreb over for domfældte udviklingshæmmede efter kapitel 24a i Serviceloven. Sidstnævnte skemaer handler om udviklingshæmmede, der er anbragt på en boform som følge af en dom eller sigtelse – og skemaerne skal gøre det enklere for den enkelte boform og kommune at foretage registrering og indberetning og samtidig understøtte, at der efter et indgreb bliver givet alle de lovpligtige oplysninger.

tln

Udsatte småbørn har brug for tidligere hjælp

Det er ikke nok med tryghed. Småbørn skal også stimuleres og udvikles fra den dag, de bliver født – ellers risikerer man, at de sækker bagud rent sprogligt, får adfærdsproblemer og klarer sig dårligere end andre børn ved folkeskolens afgangsprøve. Sådan lyder det i Egmont Rapporten 2016, hvor forskere har undersøgt 0-3-årige børns livsduelighed – defineret som summen af et barns personlige, sociale og faglige kompetencer. Ifølge rapporten har hvert tredje barn en utryk tilknytning, og for knapt hver tiende barn er relationen desorganiseret, hvilket ifølge lektor i klinisk børnepsykologi ved Københavns Universitet, Mette Skovgaard Væver, er en alvorlig risikofaktor, når det gælder udviklingen af empati, moral, relationer samt skoleparathed og faglige resultater.

tln

Ved jobskifte eller varig adresseændring
Ret dine oplysninger på sl.dk/minedata

SPÅDOM

En elleve trettendedele-model – eller to

2016 var et forbandet uforudsigeligt år – og på mange måder også bare et forbandet år. Det havde ingen af aspiranterne i årets profetkonkurrence regnet helt ud

Af Profetbestyreren, jni@sl.dk

Lad os starte med at sige et forsinket 'tak og i lige måde' til Flemming W. fra Stubbekøbing. Han viste i sin profeti-mail afsendt den 10. januar et imponerende overskud ved at ønske redaktionen en 'god sommer 2016'. Man kan aldrig være for tidligt ude med den slags gode ønsker. Så god sommer 2017, Flemming og alle I andre!

Nogle fik forhåbentlig også en god sommer 2016 – andre fik lige det modsatte. Og året 2016 kan vel næppe sådan overordnet kaldes et super dejligt og lyst og inspirerende år. Faktisk har en række begivenheder mest af alt givet én lyst til at lukke øjnene og profetere om en anden verden. Vi kunne nævne mange ting i flæng på både den stor- og småpolitiske scene – og på den musikalske, hvor der vel næppe har været så stort stjernefald på et år, siden Jimi, Janis og Jim alle i en alder af 27 stillede træskoene inden for ni måneder i 1970-71.

Men tilbage til det år, der for et år siden var fremtid. En fremtid, der ikke spandt helt af, som profetaspiranterne havde forudset. Slet ikke. Alas, der kan ikke kåres en ny 100 pct. profet i år. Næ, vi må nøjes med to 11 ud af 13-profeter. Dem vender vi tilbage til efter en hastig gennemgang af de stillede spørgsmål.

Men allerførst er det jo en tradition her i fagbladets eneste frirum for hån og ydmygelse at nævne, at vi næsten ikke vil nævne nogle af dem, der har været med til at trække profeternes omdømme den gale vej. Og i den sammenhæng er det svært, ja umuligt, som det vil fremgå af de kommende sætninger, ikke at nævne, at sidste års ellers så brillante vinder, hvis fornavn starter med V og ender med -iggo fra en by, der starter med H og ender med -illerød, virkelig har lagt sig i selen for at komme ned på jorden igen. Faktisk har ingen klaret sig ringere end ham, og kun én anden aspirant scorer lige så lavt. Imponerende og deprimerende!

Ingen forsikringsdækning
Nuvel, til spørgsmålene.

Ja, Karen Ellemann var fortsat socialminister, da Folketinget åbnede. Det er hun så ikke mere. Nogle måtte ofres, når regeringsmagten skulle bevares. Og nej, af samme grund kom der heller ikke folketingsvalg inden 1. december – selvom det dæleme var tæt på.

Ellemann nåede dog at stå i spidsen for lanceringen af nye sociale 2020-mål – eller mål om social mobilitet, som de nu hedder, og ja, her var også handicapområdet inkluderet. Der blev til gengæld ikke fremlagt lovforslag om en ungdomsdomstol, mens aftalen om Danmarks relation til Europol blev indgået – men først efter 1. december, så her var svaret på spørgsmålet altså nej.

Regeringen er heller ikke blevet pålagt eller er selv gået i gang med at lave regler, der sikrer en forsikringsdækning af socialpædagoger, der kommer til skade i arbejdet med en borger, der ikke selv er forsikret. Skam jer.

Det har nu ikke afskrækket de søde unge mennesker fra at søge ind på pædagoguddannelsen. Det er fortsat Danmarks største uddannelse – og efter et fald i antallet af ansøgere sidste år, som snød mange af 2015-aspiranterne, steg tallet igen i år. Og det snød så rigtig mange i år. Og det er så næsten endnu mere snyd, når der reelt kun var tale om en stigning på 19 ansøgere. Dog blev 3 pct. flere optaget, så 5.296 kom ind på pædagoguddannelsen. Vi håber, de har det godt, ikke falder fra og får undervisning nok...

En sejr for sportsidioterne

Og nu til de interne forhold: Ja, ledigheden blandt forbundets medlemmer var lavere pr. 31. august 2016 end året før – et fald på 0,2 procentpoint – og ja, der var flere medlemmer pr 1. maj i 2016 end på samme kampdag året før: Omregnet til heltidsbetalende var der kommet et par hundrede flere faglige fæller med ombord.

Mens forbundets forretningsudvalg både holdt på medlems-tallet – fire – og på kønsfordelingen – to-to – så knækkede vækstkurven for fagbladets facebookgruppe, så profetbestyrerens selvavede spørgsmål om antallet af medlemmer blev gjort til skamme. Det nåede ikke op på 7.700 i løbet af året inden 1. december, hvor det lå på 7.150.

Lad os slutte med det ubetinget glædelige. I hvert fald hvis man er sportsidiot eller noget, der ligner. De har tidligere tabt stort på deres glade og ofte nationalistisk betingede jubeloptimisme. Men i år var der så noget at have den i. For jo, ham nordmanden Åge fik en sejr i første fodboldslandsholdkvalifikationskamp – ok, en smal en af slagsen: 1-0 over Armenien.

Og så gik de gode danske atleter amok ved OL i Rio, hvor det blev til 15 medaljer i alt, og det er skam ikke set bedre siden OL i London i 1948, hvor dansken erobrede 20 af de runde metalstykker. En af guldmedaljerne i øvrigt af den nyligt afdøde sejler Paul Elvstrøm.

To elleve trettendedele

Så – når brættet skal gøres os, og det skal det jo, var der to aspiranter, der klarede bedre end alle andre, og som nu – med 11 ud af 13 rigtige forudsigelser – begge kan kalde sig Årets næsten-Profet 2016. Tillykke til: Hanne Mikkelsen fra Lystrup og Arne Jensen fra Brøndby Strand.

Vi håber, at sult og tørst nu har genindfundet sig efter juleudskejelserne og sender en præmie til at vederkvæge i de mørke vinteraftener.

Og det var så det. Alle gode lege har en ende og således også denne profetkonkurrence. Siden årsskiftet 2008-2009 har I, gode læsere, trofast profeteret med. Ikke i tusindevis – de fleste kender jo deres begrænsning og ved, at det kan være svært nok bare at forudsige, hvilket livsstilsprogram der nu kommer i sæson 34 på en af DR's mange kanaler. Men andre har stædigt været kålhøgne og har opkastet sig selv som profeter in spe. Tak for det – det har været underholdende at bevidne.

Og hvad så med tiden, der kommer? Den, der er faktisk er begyndt – den, de kalder 2017. Vil den med Dickens' ord blive den bedste af tider eller den værste? Eller bliver den blot endnu en af de der tider, som vi bare skal igennem? Vi får se. Hvis vi altså kan holde ud at kigge.

Over and out fra den samlede profetbestyrelse. Ha' en god fremtid! ■

ARBEJDSKADER

Dom giver håb

Omkring 50-100 socialpædagogers afviste arbejdsskadesager kan muligvis genoptages, fordi en ny dom fra Højesteret gør op med begrebet 'en rask krop'

Af Marie Dissing Sandahl, mds@sl.dk

Der er godt nyt til en lille gruppe af socialpæagoger, som tidligere har fået afvist en ulykke som arbejdsskade hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (tidligere Arbejdsskadestyrelsen, *red.*) og

Ankestyrelsen. For deres sag kan muligvis genoptages efter en ny dom fra Højesteret.

Tidligere har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen afvist at anerkende ulykker eller hændelser som arbejdsskader, hvis ulykken ikke kunne betragtes som en hændelse, der kunne medføre varige gener hos en rask person. Med dommen er det blevet lettere at få anerkendt en skade – særligt hvis der ikke var symptomer før skaden, og skaden nu har medført vedvarende symptomer.

Dommen betyder, at mellem 50 og 100 socialpæagoger med afviste arbejdsskader kan få genoptaget sagen, er vurde-

ringen fra Socialpædagogernes arbejdsskadeteam. Afgørelsen i de genoptagne sager vil dog

altid afhænge af en konkret vurdering af de lægelige beviser, understreger Ankestyrelsen. ■

Kan din sag gå om?

Er du i tvivl om, hvad dommen fra Højesteret betyder for din sag, så skal du henvende dig til den myndighed, der traf afgørelse i din sag – altså enten Ankestyrelsen eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (tidligere Arbejdsskadestyrelsen). Der kan du få prøvet din sag igen ved at henvise til dommen fra højesteret den 9. november 2016.

Er du i tvivl, er du velkommen til at kontakte Socialpædagogernes arbejdsskadeteam.

FAGLIGHED

Nye faglige selskaber på vej i 2017

I løbet af året inviteres Socialpædagogernes medlemmer indenfor i tre nyetablerede faglige selskaber

Af Malene Dreyer mad@sl.dk

Socialpædagogerne etablerer tre nye faglige selskaber i løbet af 2017. De tre nye selskaber er: 'Fagligt selskab om mennesker med psykiske og fysiske funktionsnedsættelser i

boenheder', som starter i foråret, 'Fagligt selskab om marginaliserede og socialt udsatte voksne', som starter i august/september – og endelig 'Fagligt selskab om uddannelses-, beskæftigelses- og aktivitetstilbud', som forventes at starte i slutningen af året.

I 2018 ser endnu et selskab dagens lys: 'Fagligt selskab om mennesker med kognitive og kommunikative funktionsnedsættelser'.

Tanken med et fagligt selskab er at etablere et forum for et særligt interessefællesskab, hvor medlemmer, der arbejder inden

for samme område, kan finde inspiration, faglig udvikling og sparring.

Selskaberne danner hver især en ramme for de specifikke faglige emner, metoder og problemstillinger, der gør sig gældende på et bestemt socialpædagogisk arbejdsområde.

Fagspecifikt fokus

De faglige selskaber afholder konferencer, webinarer og andre arrangementer med et fagspecifikt fokus. Og i selskabernes regi kan medlemmerne dele viden og erfaringer med de fagfæller

på tværs af landet, som arbejder med samme område/målgruppe bl.a. via selskabernes facebookgrupper.

Medlemmer, som arbejder inden for selskabets område, bliver automatisk medlem af selskabet og inviteres til de aktiviteter, selskabet arrangerer.

Socialpædagogerne har i forvejen to faglige selskaber: 'Fagligt selskab om mennesker med sindslidelser' og 'Fagligt selskab om udsatte børn og unge'. ■

Læs mere: fagligeselskaber.sl.dk

Nye jobarenaer – også for ledere

Af Helle Riis

Først og fremmest vil jeg gerne lægge ud med at ønske jer alle et rigtig godt nytår. På Socialpædagogernes kongres var et af temaerne nye arbejdsområder, hvor det er oplagt at

kvalificere løsninger med brug af socialpædagogisk faglighed. Vi skal have fokus på at søge indflydelse hos beslutningstagere og andre interessenter for at sikre, at socialpædagoger er med i udviklingen af velfærdssamfundet. Det følgende skal handle om, hvorfor det er et vigtigt mål, og hvorfor øget fokus på socialpædagogisk ledelse kan være et godt bud på, hvordan vi når målet.

Det siger næsten sig selv: I sidste ende har lederne afgørende betydning for, hvordan virkeligheden ser ud ude i praksis. Derfor er vi er nødt til også at tale om ledelse, hvis vi skal styrke socialpædagogernes politiske synlighed og indflydelse. Vi skal have ledere, der har fokus på aspekter, der betyder noget for den socialpædagogiske praksis. Kort sagt: Ledere, der løfter fagligheden og arbejdsforholdene for socialpædagogerne og skaber gode forhold for borgerne.

Men det er ikke nok at tænke socialpædagogisk ledelse i et lokalt perspektiv. Vi har også brug for, at de socialpædagogiske ledere, som har ambitioner om at bevæge sig længere op i lederkæden, får mulighed for det – samtidig med at de bevarer deres tilknytning til forbundet. Hvis socialpædagogisk faglighed skal være en faktor i udviklingen af velfærdssamfundet, er det oplagt at tage dette arbejde for vores ledere seriøst i den kommende periode.

Hvis vi på længere sigt skal have en anderledes måde at forvalte området på, har vi brug for, at der er flere socialpædagoger, der sætter sig på de

mere administrative stillinger og fx bliver chefer i forvaltningerne.

Man kan selvfølgelig spørge, om det rent faktisk vil kunne rykke ved politikken på området. Det mener jeg. Og jeg mener faktisk kun, at det er ved at være med længere inde i maskinrummet, at vi kan være med til at ændre forvaltningstanken i en mere social retning.

Vi mærker en støt stigende kritik af koncepter og evalueringer, der ikke giver mening – dokumentation for dokumentationens skyld. Det kan den socialpædagogiske tankegang være med til at afhjælpe: Vores faglige fokus har altid været at fremme mulighederne for det hele menneske og søge efter de muligheder, der gør, at den enkelte kan fungere med lige præcis den mængde støtte, der er behov for. Ved at få mere socialpædagogisk ledelse ind i de højere ledelseslag, kan vi således fremme tilgange, der er til for borgerne – og ikke bare for systemet.

Vi har brug for ledere, der har det lange lys på, og som kan bevæge sig fra *den faglige ledelse* til at være proaktive i forhold til fremtidige scenarier. Ved at få bedre styr på udviklingen vil vi kunne skabe bedre muligheder for, at medarbejderne i faget kan se mening i deres arbejde, og at de kan se fremad mod nye tiltag, der i sidste ende kommer de borgere, vi servicerer, til gavn.

Et fokus på styrket socialpædagogisk ledelse kommer således ikke kun lederne til gavn – men løfter hele feltet. ■

Helle Riis er formand for Socialpædagogernes sektion for ledere og mellemledere og viceforstander på Autismecenter Storstrøm.

- Hvad kan Socialpædagogerne som forbund gøre for at sikre, at socialpædagogisk faglighed vinder mere indpas i forvaltningerne?
- Hvor kan du se muligheder for at socialpædagogisk ledelse kunne udbredes til gavn for borgerne?

Deltag i debatten på socialpaedagogen.dk/prik